

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	I Teave	
	Kohus	
	KOHUS	
2005/C 82/01	Euroopa Kohtu (esimene koda) 27. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-422/02 P: Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH versus Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon (Apellatsioonkaebus — Dumpinguvastased meetmed — Määrus, millega lõpetatakse dumpinguvastane menetlus — Tagasiulatav jõud — Võrdne kohtlemine — Mitte-diskrimineerimine — Jaapani päritolu teatud suurte alumiiniumist elektrolüüt kondensaatorite import)	1
2005/C 82/02	Euroopa Kohtu (suurkoda) 15. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-12/03 P: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Tetra Laval BV (Apellatsioonkaebus — Konkurents — Määrus (EMÜ) nr 4064/89 — Otsus, millega konglomeraadi tüüpi koondumine kuulutati ühisturuga kokkusobimatuks — Kangiefekt — Kohtuliku kontrolli ulatus — Arvesse võetavad asjaolud — Käitumist puudutavad kohustused)	1
2005/C 82/03	Euroopa Kohtu (teine koda) 27. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-15/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 75/439/EMÜ — Õlijäätmete kõrvaldamine — Töötlemisel regenereerimise eelistamine)	2
2005/C 82/04	Euroopa Kohtu (teine koda) 13. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-84/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivid 93/36/EMÜ ja 93/37/EMÜ — Riiklikud lepingud — Riiklike tarnelepingute ja ehitustöölepingute sõlmimise kord — Kohaldamisala — Tellija mõiste — Avaliku võimu organite vahelised koostöölepingud — Lepingu mõiste — Direktiivis nimetatamata juhtudel läbirääkimistega menetluse kasutamine)	2
2005/C 82/05	Euroopa Kohtu (teine koda) 27. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-92/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Portugali Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 75/439/EMÜ — Õlijäätmete kõrvaldamine — Töötlemisel regenereerimise eelistamine)	3

2005/C 82/06	Euroopa Kohtu (teine koda) 27. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-188/03 (Arbeitsgericht Berlin'i eelotsusetaotlus): <i>Irmtraud Junk versus Wolfgang Kühnel</i> (Direktiiv 98/59/EÜ — Kollektiivsed koondamised — Töötajate esindajatega konsulteerimine — Pädevale asutusele teatamine — Mõiste "koondamine" — Koondamise jõustumine)	3
2005/C 82/07	Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-203/03: Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikkel 249 ja artikkel 307 — Direktiivi 76/207/EMÜ artiklid 2 ja 3 — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine — Keeld võtta naisi tööle allmaatöödele kaevandussektoris ning kõrgrõhutingimustes tehtavatele töödele või töötamiseks tuukrina)	4
2005/C 82/08	Euroopa Kohtu (neljas koda) 16. detsembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-358/03: Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Töötajate kaitse — Töötajate ohutus ja tervishoid — Raskuste käsitsi teisaldamine, millega kaasneb oht töötajatele)	4
2005/C 82/09	Euroopa Kohtu (kuues koda) 27. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-59/04: Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/29/EÜ — Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamine infoühiskonnas — Määratud tähtjaks ülevõtmata jätmine)	5
2005/C 82/10	Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-125/04 (Commission de Litiges Voyages'i eelotsusetaotlus): <i>Guy Denuit, Betty Cordenier versus Transorient — Mosaïque Voyages et Culture SA</i> (Eelotsuse küsimused — Euroopa Kohtusse pöördumine — Siseriiklik kohus EÜ artikli 234 tähenduses — Vahekohus)	5
2005/C 82/11	Kohtuasi C-1/05 SA: Äriühingu Intek Company 28. jaanuari 2005. aasta taotlus Euroopa Ühenduste Komisjoni valduses oleva vara arestimise võimaldamiseks	5
2005/C 82/12	Kohtuasi C-2/05 SA: Äriühingu Names b.v. 28. jaanuari 2005. aasta taotlus Euroopa Ühenduste Komisjoni valduses oleva vara arestimise võimaldamiseks	6
2005/C 82/13	Kohtuasi C-3/05 SA: Kasahstani Vabariigi Statistikaameti 28. jaanuaril 2005. aasta taotlus Euroopa Ühenduste Komisjoni valduses oleva vara arestimise võimaldamiseks	6
2005/C 82/14	Kohtuasi C-2/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeidshof te Brussel 23. detsembri 2004. aasta otsusega kohtuasjas <i>Rijksdienst voor Sociale Zekerheid versus N.V. Herbosch-Kiere</i>	6
2005/C 82/15	Kohtuasjad C-7/05, 8/05, 9/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof 11. oktoobri 2004. aasta määrusega kohtuasjas <i>Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH v. Dieter Deppe</i> pärijad: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban sünd. Deppe (C-7/05), <i>Siegfried Hennings</i> (C-8/05), <i>Hartmut Lübbe</i> (C-9/05)	7
2005/C 82/16	Kohtuasi C-11/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof te Amsterdam 28. detsembril 2004 kohtuasjas <i>Friesland Coberco Dairy Foods BV</i> (tegutseb nime all <i>Friesland Supply Point Ede</i>) v. <i>Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen</i>	8

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2005/C 82/17	Kohtuasjas C-14/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof te Amsterdam 28. detsembril 2004 kohtuasjas Anagram International Inc. versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam	8
2005/C 82/18	Kohtuasjas C-15/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof te Amsterdam 28. detsembril 2004 kohtuasjas Kawasaki Motors Europe NV versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam	9
2005/C 82/19	Kohtuasi C-22/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. jaanuari 2005. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu	9
2005/C 82/20	Kohtuasi C-23/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. jaanuari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu	9
2005/C 82/21	Kohtuasi C-26/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Landesgericht Korneuburg 13. jaanuari 2005. aasta määrusega kohtuasjas Plato Plastik Robert Frank GmbH versus CAROPACK Handels GmbH	10
2005/C 82/22	Kohtuasi C-27/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Hamburg 5. jaanuari 2005. aasta määrusega kohtuasjas Elfering Export GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas	10
2005/C 82/23	Kohtuasi C-29/05 P: Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 28. jaanuari 2005. aasta apellatsioonkaebus (faksiga saabunud 25. jaanuaril 2005) Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu neljanda koja 10. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-164/02: Kaul GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet	11
2005/C 82/24	Kohtuasi C-30/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 28. jaanuari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu	11
2005/C 82/25	Kohtuasi C-31/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 28. jaanuari 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu	12
2005/C 82/26	Kohtuasi C-32/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 31. jaanuari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu	12
2005/C 82/27	Kohtuasi C-33/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 31. jaanuari 2005. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu	13
2005/C 82/28	Kohtuasi C-37/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 31. jaanuari 2005. aasta hagi Ühendkuningriigi vastu	13
2005/C 82/29	Kohtuasi C-38/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 1. veebruari 2005. aasta hagi Iirimaa vastu	14
2005/C 82/30	Kohtuasi C-43/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 3. veebruari 2005. aasta hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu	14
2005/C 82/31	Kohtuasi C-44/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 3. veebruari 2005. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu	15
2005/C 82/32	Kohtuasi C-47/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 7. veebruari 2005. aasta hagi Hispaania Kuningriigi vastu	15

2005/C 82/33	Kohtuasi C-48/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Landgericht Nürnberg-Fürth 28. jaanuari 2005. aasta määrusega kohtuasjas Adam Opel AG versus Autec AG, keda toetas Deutscher Verband der Spielware- nindustrie e.V.	15
2005/C 82/34	Kohtuasi C-49/05 P: Ferriere Nord SpA 7. veebruari 2005. aasta (faksiga saabunud 2. veebruaril 2005) apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese astme kohtu laiendatud neljanda koja 18. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-176/01: Ferriere Nord SpA versus Itaalia Vabariik ja Euroopa Ühenduste Komisjon	16
2005/C 82/35	Kohtuasi C-51/05 P: Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta apellatsioonkaebus (faksiga saabunud 7. veebruaril 2005) Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 23. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-166/98: Cantina sociale di Dolianova jt v. Euroopa Ühenduste Komisjon	17
2005/C 82/36	Kohtuasi C-53/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta hagi Portugali Vabariigi vastu	17
2005/C 82/37	Kohtuasi C-55/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta hagi Soome Vabariigi vastu	18
2005/C 82/38	Kohtuasi C-57/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu	18
2005/C 82/39	Kohtuasi C-59/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof 2. detsembri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Siemens AG versus VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH	19
2005/C 82/40	Kohtuasi C-61/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. veebruari 2005. aasta hagi Portugali Vabariigi vastu	19
2005/C 82/41	Kohtuasi C-62/05 P: Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. (likvideerimisel) poolt 11. veebruaril 2005 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu viienda koja 14. detsembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-332/02, Nordspedizionieri e.a. versus Euroopa Ühenduste Komisjon.	20
2005/C 82/42	Kohtuasi C-63/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 3. veebruari 2005. aasta hagi Kreeka Vabariigi vastu	21
2005/C 82/43	Kohtuasi C-65/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. veebruari 2005. aasta hagi Kreeka Vabariigi vastu	21
2005/C 82/44	Kohtuasi C-67/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 11. veebruari 2005. aasta hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu	22
2005/C 82/45	Kohtuasi C-68/05 P: Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. 11. veebruari 2005. aasta apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda) 7. detsembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-240/02: Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. versus Euroopa Ühenduste Komisjon	22
2005/C 82/46	Kohtuasi C-70/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 14. veebruari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu	23
2005/C 82/47	Kohtuasi C-71/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 14. veebruari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu	23

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülj
2005/C 82/48	Kohtuasi C-73/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. veebruari 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu	24
2005/C 82/49	Kohtuasi C-74/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. veebruari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu	24
2005/C 82/50	Kohtuasi C-77/05: Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi 17. veebruari 2005. aasta hagi Euroopa Liidu Nõukogu vastu	25
2005/C 82/51	Kohtuasi C-83/05: Eelotsusetaotlus, mille esitas Amtsgericht Freiburg 14. jaanuari 2005. aasta määrusega rahatrahvi määramist käsitlevas kohtuasjas Bernd Voigt versus Bußgeldbescheid des Regierungspräsidiums Karlsruhe-Bretten	25
2005/C 82/52	Kohtuasi C-90/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 18. veebruari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu	26
2005/C 82/53	Kohtuasi C-92/05: Euroopa Ühenduste Komisjoni 21. veebruari 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu	26
ESIMESE ASTME KOHUS		
2005/C 82/54	Esimese astme kohtu 26. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-193/02: Laurent Piau versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Rahvusvahelise Jalgpalliliitude Föderatsiooni (FIFA) mängijate esindajate tegevust puudutav eeskiri — Ettevõtjate ühenduse otsus — EÜ artiklid 49, 81 ja 82 — Kaebus — Ühenduse huvi puudumine — Tagasilükkamine)	28
2005/C 82/55	Esimese astme kohtu 26. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-267/03: Anna Maria Roccato versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Ametnikud — Sisekonkurss — Suulisele katsele mittelubamine — Konkursikomisjoni kaalutusõigus — Kohtuliku kontrolli ulatus)	28
2005/C 82/56	Kohtuasi T-489/04: U.S. Steel Košice s.r.o. 20. detsembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	29
2005/C 82/57	Kohtuasi T-491/04: Merant GmbH 21. detsembri 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	29
2005/C 82/58	Kohtuasi T-492/04: Jungbunzlauer AG, Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, Jungbunzlauer Holding AG ja Jungbunzlauer Austria AG 23. detsembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	30
2005/C 82/59	Kohtuasi T-500/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 24. detsembri 2004. aasta hagi Informations-Industrie Consulting GmbH vastu	31
2005/C 82/60	Kohtuasi T-5/05: V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V. 10. jaanuari 2005. - aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	32
2005/C 82/61	Kohtuasi T- 6/05: DEF-TEC Defense Technology GmbH 12. jaanuari 2005. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	32
2005/C 82/62	Kohtuasi T-16/05: Viasat Broadcasting UK Ltd, West Drayton'i 20. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	33
2005/C 82/63	Kohtuasi T-17/05: France Télécom'i 10. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	34

2005/C 82/64	Kohtuasi T-19/05: Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB ja Outokumpu Copper BCZ S.A. 20. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	34
2005/C 82/65	Kohtuasi T-20/05: Outokumpu OYJ ja Outokumpu Copper Products OY 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	35
2005/C 82/66	Kohtuasi T-21/05: Halcor Metal Works S.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	36
2005/C 82/67	Kohtuasi T-22/05: Antonello Violetti jt. 11. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	37
2005/C 82/68	Kohtuasi T-23/05: Eric Gippini Fournier 10. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	37
2005/C 82/69	Kohtuasi T-24/05: Standard Commercial Corporation'i, Standard Commercial Tobacco Corporation'i ja Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation'i 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	38
2005/C 82/70	Kohtuasi T-25/05: KM Europa Metal AG, Tréfinétaux S.A. ja Europa Metalli S.p.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	39
2005/C 82/71	Kohtuasi T-27/05: Carmela Lo Giudice 14. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	40
2005/C 82/72	Kohtuasi T-28/05: Ekabe International SCA 17. jaanuari 2005. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu	40
2005/C 82/73	Kohtuasi T-29/05: Deltafina SpA 20. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	41
2005/C 82/74	Kohtuasi T-33/05: Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	42
2005/C 82/75	Kohtuasi T-37/05: Word Wide Tobacco España, S.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	42
2005/C 82/76	Kohtuasi T-38/05: Agroexpansión, S.A. 22. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	43
2005/C 82/77	Kohtuasi T-53/05: Calavo Growers of California 24. jaanuari 2005. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	43
2005/C 82/78	Kohtuasi T-87/05: EDP-Energias de Portugal S.A. 25. veebruari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	44
2005/C 82/79	Kohtuasja T-131/03 registrist kustutamine	45

II *Ettevalmistavad aktid*

.....

III *Teatised*

2005/C 82/80

Euroopa Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas* ELT C 69, 19.3.2005 46

I

(Teave)

KOHUS

KOHUS

EUROOPA KOHTU

(esimene koda)

27. jaanuari 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-422/02 P: Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH versus Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Dumpinguvastased meetmed — Määrus, millega lõpetatakse dumpinguvastane menetlus — Tagasiulatuv jõud — Võrdne kohtlemine — Mitte-diskrimineerimine — Jaapani päritolu teatud suurte alumiiniumist elektrolüüt kondensaatorite import)

(2005/C 82/01)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Kohtuasjas C-422/02 P: Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, asukoht Nürnberg, (advokaadid K. Adamantopoulos, J. Branton ja J. Gutiérrez Gisbert) v. Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja S. Marquardt, keda abistas G. Berrisch) ja Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad T. Scharf ja S. Meany), mille esemeks on EÜ kohtu põhikirja artikli 49 alusel 21. novembril 2002 esitatud apellatsioonikaebus, tegi Euroopa Kohus (esimene koda), koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud A. Rosas (ettekandja) ja S. von Bahr; kohtujurist F. G. Jacobs, kohtusekretär R. Grass, 27. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta apellatsioonikaebus rahuldamata.
2. Jätta Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH'le kanda nii tema enda kui ka Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud käesolevas kohtuastmes.
3. Jätta Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ EÜT C 19, 25.1.2003.

EUROOPA KOHTU

(suurkoda)

15. veebruari 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-12/03 P: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Tetra Laval BV ⁽¹⁾

(Apellatsioonikaebus — Konkurents — Määrus (EMÜ) nr 4064/89 — Otsus, millega konglomeraadi tüüpi koondumine kuulutati ühisturuga kokkusobimatuks — Kangiefekt — Kohtuliku kontrolli ulatus — Arvesse võetavad asjaolud — Käitumist puudutavad kohustused)

(2005/C 82/02)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Kohtuasjas C-12/03 P: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Petite, A. Whelan ja P. Hellström), teine menetlusosaline Tetra Laval BV, asukoht Amsterdam (Madalmaad), (esindajad: advokaadid A. Vandencastele, D. Waelbroeck ja M. Johnsson ning A. Weitbrecht ja S. Völcker), mille esemeks on Euroopa Ühenduste Kohtu põhikirja artikli 49 alusel 8. jaanuaril 2003. aastal esitatud apellatsioonikaebus, tegi Euroopa Kohus (suurkoda), koosseisus: esimese koja esimees P. Jann presidendi ülesannetes, kodade esimehed C. W. A. Timmermans ja A. Rosas (ettekandja) ning kohtunikud C. Gulmann, J. P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cuhna Rodrigues; kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär vanemametnik L. Hewlett, 15. veebruaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

- 1) Jätta apellatsioonikaebus rahuldamata.
- 2) Jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

⁽¹⁾ ELT C 70, 22.3.2003.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

27. jaanuari 2005. aasta otsus

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

13. jaanuari 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-15/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik ⁽¹⁾*(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 75/439/EMÜ — Õlijäätmete kõrvaldamine — Töötlemisel regenereerimise eelistamine)*

(2005/C 82/03)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

kohtuasjas C-84/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik ⁽¹⁾*(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivid 93/36/EMÜ ja 93/37/EMÜ — Riiklikud lepingud — Riiklike tarnelepingute ja ehitustöölepingute sõlmimise kord — Kohaldamisala — Tellija mõiste — Avaliku võimu organite vahelised koostöölepingud — Lepingu mõiste — Direktiivis nimetatud juhtudel läbirääkimistega menetluse kasutamine)*

(2005/C 82/04)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Kohtuasjas C-15/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad J. Grunwald ja M. Konstantinidis), v. Austria Vabariik (esindajad E. Riedl, M. Hauer ja E. Wolfslehner), keda toetasid Soome Vabariik (esindaja T. Pynnä) ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindaja K. Manji, keda abistas M. Demetriou), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 14. jaanuaril 2003 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Silva de Lapuerta (ettekandja), C. Gulmann, G. Arestis ja J. Klučka; kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär ametnik K. Sztranc, 27. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Austria Vabariik ei ole võtnud vajalikke meetmeid selleks, et õlijäätmete töötlemisel oleks eelistatud regenereerimine, kui tehnilised, majanduslikud ja organisatsioonilised piirangud seda lubavad, on ta rikkunud nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivi 75/439/EMÜ vanaõli kõrvaldamise kohta, muudetud nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiiviga 87/101/EMÜ, artikli 3 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Jätta kohtukulud Austria Vabariigi kanda.
3. Jätta Soome Vabariigi ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 55, 8.3.2003.

Kohtuasjas C-84/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad K. Wiedner ja G. Valero Jordana) v. Hispaania Kuningriik (esindaja S. Ortiz Vaamonde), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 26. veebruaril 2003 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (teine koda) koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans ning kohtunikud R. Schintgen, J. Makarczyk (ettekandja), G. Arestis ja J. Klučka; kohtujurist J. Kokott, kohtusekretär R. Grass, 13. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

- 1) Kuna Hispaania Kuningriik ei ole oma õiguskorda õigesti üle võtnud nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/36/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike tarnelepingute sõlmimise kord, ja nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord ja eriti,
 - kuna 16. juuni 2000. aasta Ley de Contractos de las Administraciones Públicas (seadus avaliku võimu poolt sõlmitud lepingute kohta) kodifitseeritud versiooni, mis on heaks kiidetud 16. juunil 2000. aasta Real Decreto Legislativo'ga 2/2000, kohaldamisalast, täpsemalt selle seaduse artikli 1 lõikest 3 on välja jäetud eraõiguslikud isikud, kes vastavad mõlema nimetatud direktiivi artikli 1 punkti b teise lõigu esimeses, teises ja kolmandas taandes nimetatud tingimustele,

— kuna sama seaduse artikli 3 lõike 1 punkti c kohaldamisalast on täielikult välja jäetud avaliku võimu ja teiste avalik-õiguslike isikute vahel sõlmitud koostöölepingud ja seega ka need lepingud, mis on riiklikud lepingud samade direktiivide mõttes, ja

— kuna nimetatud seaduse artikli 141 punktis a ning artikli 182 punktides a ja g on lubatud läbirääkimistega menetluse kasutamine kahel juhul, mida nimetatud direktiivid ette ei näe,

siis on Hispaania Kuningriik rikkunud nimetatud direktiividest tulenevaid kohustusi.

2) Jätta kohtukulud Hispaania Kuningriigi kanda.

(¹) ELT C 101, 26.4.2003.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

27. jaanuari 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-92/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Portugali Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 75/439/EMÜ — Õlijäätmete kõrvaldamine — Töötlemisel regenereerimise eelistamine)

(2005/C 82/05)

(Kohtumenetluse keel: portugali)

Kohtuasjas C-92/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Caeiros ja M. Konstantinidis) v. Portugali Vabariik (esindajad: L. Fernandes ja M. Lois), keda toetas Soome Vabariik (esindaja: A. Guimaraes-Purokoski), mille esemeks on EÜ asutamislepingu artikli 226 alusel 28. veebruaril 2003. aastal esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans ja kohtunikud R. Silva de Lapuerta (ettekandja), C. Gulmann, R. Schintgen ja J. Klučka; kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, 27. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Portugali Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke meetmeid selleks, et õlijäätmete töötlemisel oleks eelistatud regenereerimine, kui tehnilised, majanduslikud ja organisatsioonilised piirangud seda lubavad, siis on Portugali Vabariik rikkunud nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivi 75/439/EMÜ vanaõli kõrvaldamise kohta, muudetud nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiiviga 87/101/EMÜ, artikli 3 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

2. Jätta kohtukulud Portugali Vabariigi kanda.

3. Jätta Soome Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 112, 10.5.2003.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

27. jaanuari 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-188/03 (Arbeitsgericht Berlin'i eelotsuse-
taotlus): Irmtraud Junk versus Wolfgang Kühnel (¹)

(Direktiiv 98/59/EÜ — Kollektiivsed koondamised — Töötajate esindajatega konsulteerimine — Pädevale asutusele teatamine — Mõiste "koondamine" — Koondamise jõustumine)

(2005/C 82/06)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas C-188/03, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ artikli 234 alusel Arbeitsgericht Berlini (Saksamaa) 30. aprilli 2003. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. mail 2003, menetluses järgmiste poolte vahel: Irmtraud Junk v. Wolfgang Kühnel, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (ettekandja), P. Kuris ja G. Arestis; kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär vanemametnik M.-F. Contet, 27. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivi 98/50/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikleid 2–4 tuleb tõlgendada nii, et koondamiseks nimetatav toiming seisneb tööandja tahte väljendamises lõpetada tööleping.

2. Tööandja võib kollektiivsed koondamised jõustada pärast direktiivi 98/59 artiklis 2 sätestatud konsulteerimisenetlust ning sama direktiivi artiklites 3 ja 4 sätestatud kollektiivse koondamise kavatsusest teatamist.

(¹) ELT C 213, 6.9.2003.

EUROOPA KOHTU

(suurkoda)

1. veebruaril 2005. aasta otsus

EUROOPA KOHTU

(neljas koda)

16. detsembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-203/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikkel 249 ja artikkel 307 — Direktiivi 76/207/EMÜ artiklid 2 ja 3 — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine — Keeld võtta naisi tööle allmaatöödele kaevandussektoris ning kõrgrõhutingimustes tehtavatele töödele või töötamiseks tuukrina)

(2005/C 82/07)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas C-203/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad N. Yerrell ja H. Kreppel) v. Austria Vabariik (esindajad H. Dossi ja E. Riedl), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 12. mail 2003 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (suurkoda), koosseisus: president V. Skouris, kohtukodade esimehed P. Jann, C. W. A. Timmermans ja A. Rosas ning kohtunikud J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (ettekandja), J. Malenovský, J. Klučka, U. Löhms ja E. Levits; kohtujurist F. G. Jacobs, kohtusekretär R. Grass, 1. veebruaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

- 1) Kuna Austria Vabariik on 25. juuli 1973. aasta Druckluft- und Taucharbeiten-Verordnungi (määrus kõrgrõhutingimustes ja tuukrina töötamise kohta) paragrahvides 8 ja 31 säilitanud üldise keelu naiste töölevõtmise kohta kõrgrõhutingimustes tehtavatele töödele ja tuukritöödele, nähes viimasel juhul ette piiratud arvu erandeid, on Austria Vabariik rikkunud talle nõukogu 9. veebruari 1976. aasta direktiivi 76/207/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamise ning töötingimustega, artiklitest 2 ja 3 tulenevaid kohustusi.
- 2) Ülejäänud osas jätta hagi rahuldamata.
- 3) Kumbki pool kannab oma kohtukulud ise.

⁽¹⁾ ELT C 158, 5.7.2003.

kohtuasjas C-358/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Töötajate kaitse — Töötajate ohutus ja tervishoid — Raskuste käsitsi teisaldamine, millega kaasneb oht töötajatele)

(2005/C 82/08)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas C-358/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad D. Martin ja H. Kreppel) v. Austria Vabariik (esindaja E. Riedl), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 19. augustil 2003 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (neljas koda) koosseisus: koja esimees K. Lenaerts ning kohtunikud N. Colneric (ettekandja) ja J. N. Cunha Rodrigues; kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, 16. detsembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

- 1) Kuna Austria Vabariik ei võtnud Kärnteni liidumaal vastu õigus- ja haldusnorme nõukogu 29. mai 1990. aasta direktiivi 90/269/EMÜ tervishoiu ja ohutuse miinimumnõuete kohta, mis käsitlevad raskuste käsitsi teisaldamist, millega kaasneb eelkõige töötajate seljavigastuse oht (neljas üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) täitmiseks, on Austria Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.
- 2) Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
- 3) Euroopa Ühenduste Komisjon ja Austria Vabariik kannavad oma kohtukulud ise.

⁽¹⁾ ELT C 264, 1.11.2003.

EUROOPA KOHTU

(kuues koda)

27. jaanuari 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-59/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik ⁽¹⁾*(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/29/EÜ — Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamine infoühiskonnas — Määratud tähtajaks ülevõtmata jätmine)*

(2005/C 82/09)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-59/04: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja K. Banks) v. Prantsuse Vabariik (esindajad G. de Bergues ja A. Bodard-Hermant), mille esemeks on EÜ artikli 226 alusel 11. veebruaril 2004 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (kuues koda), koosseisus: koja esimees A. Borg Barthet ning kohtunikud J.-P. Puissochet ja J. Malenovský (ettekandja); kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, 27. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Prantsuse Vabariik jättis vastu võtmata õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 5 lõigu 1 ning artiklite 6 ja 7 täitmiseks, on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Jätta kohtukulud poolte endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 71, 20.3.2004.

EUROOPA KOHTU

(neljas koda)

27. jaanuari 2005. aasta otsus

kohtuasjas C-125/04 (Commission de Litiges Voyages'i eelotsusetaotlus): Guy Denuit, Betty Cordenier versus Transorient — Mosaïque Voyages et Culture SA ⁽¹⁾*(Eelotsuse küsimused — Euroopa Kohtusse pöördumine — Siseriiklik kohus EÜ artikli 234 tähenduses — Vahekohus)*

(2005/C 82/10)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-125/04, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ artikli 234 alusel college d'arbitrage de la Commission de Litiges Voyages'i (Belgia) 4. detsembri 2003. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 8. märtsil 2004, menetluses: Guy Denuit, Betty Cordenier versus Transorient - Mosaïque Voyages et Culture SA, tegi Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees K. Lenaerts ning kohtunikud N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (ettekandja); kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, 27. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Euroopa Kohtul puudub pädevus otsustada collège d'arbitrage de la Commission de Litiges Voyages'i esitatud eelotsuse küsimuste üle.

⁽¹⁾ ELT C 156, 12.6.2004.

Äriühingu Intek Company 28. jaanuari 2005. aasta taotlus Euroopa Ühenduste Komisjoni valduses oleva vara arestimise võimaldamiseks

(Kohtuasi C-1/05 SA)

(2005/C 82/11)

Äriühing Intek Company (esindaja advokaat R. Nathan) esitas 28. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule taotluse Euroopa Ühenduste Komisjoni valduses oleva vara arestimise võimaldamiseks.

— Hageja palub Euroopa Kohtul teha otsus komisjonilt immu-
niteedi äravõtmise kohta, selleks et võlgniku, antud juhul
äriühingu CESD–Communautaire a.s.b.l., huvides komisjoni
valduses oleva vara saaks arestida õigeaegselt, arvestades, et
puuduvad igasugused õiguslikud või faktilised asjaolud, mis
takistaksid komisjoni, kes on kolmas isik, loovutamast tema
valduses olevat vara sissenõudjale.

**Kasahstani Vabariigi Statistikaameti 28. jaanuaril 2005.
aasta taotlus Euroopa Ühenduste Komisjoni valduses oleva
vara arestimise võimaldamiseks**

(Kohtuasi C-3/05 SA)

— Hageja palub jätta kõik kohtukulud kostja kanda.

(2005/C 82/13)

**Äriühingu Names b.v. 28. jaanuari 2005. aasta taotlus
Euroopa Ühenduste Komisjoni valduses oleva vara aresti-
mise võimaldamiseks**

Kasahstani Vabariigi Statistikaamet (esindaja advokaat
R. Nathan) esitas 28. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste
Kohtule taotluse Euroopa Ühenduste Komisjoni valduses oleva
vara arestimise võimaldamiseks.

(Kohtuasi C-2/05 SA)

— Hageja palub Euroopa Kohtul teha otsus komisjonilt immu-
niteedi äravõtmise kohta, selleks et võlgniku, antud juhul
äriühingu CESD–Communautaire a.s.b.l., huvides komisjoni
valduses oleva vara saaks arestida õigeaegselt, arvestades, et
puuduvad igasugused õiguslikud või faktilised asjaolud, mis
takistaksid komisjoni, kes on kolmas isik, loovutamast tema
valduses olevat vara sissenõudjale.

— Hageja palub jätta kõik kohtukulud kostja kanda.

(2005/C 82/12)

Äriühing Names b.v. (esindaja advokaat R. Nathan) esitas 28.
jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule taotluse Euroopa
Ühenduste Komisjoni valduses oleva vara arestimise võimalda-
miseks.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeidshof te Brussel 23. det-
sembri 2004. aasta otsusega kohtuasjas Rijksdienst voor
Sociale Zekerheid versus N.V. Herbosch-Kiere**

(Kohtuasi C-2/05)

— Hageja palub Euroopa Kohtul teha otsus komisjonilt immu-
niteedi äravõtmise kohta, selleks et võlgniku, antud juhul
äriühingu CESD–Communautaire a.s.b.l., huvides komisjoni
valduses oleva vara saaks arestida õigeaegselt, arvestades, et
puuduvad igasugused õiguslikud või faktilised asjaolud, mis
takistaksid komisjoni, kes on kolmas isik, loovutamast tema
valduses olevat vara sissenõudjale.

(2005/C 82/14)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

— Hageja palub jätta kõik kohtukulud kostja kanda.

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Arbeidshof te Brussel
23. detsembri 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse
kohtuasjas Rijksdienst voor Sociale Zekerheid v. N.V. Herbosch-
Kiere, mis saabus kohtukantsseisse 5. jaanuaril 2005.

Arbeidshof te Brussel küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

Kas vastuvõtja liikmesriigi kohus võib uurida ja/või otsustada selle üle, kas töötaja lähetanud ettevõtja ja lähetatud töötaja vahel on otsene suhe, arvestades asjaolu, et määruse (EÜ) nr 1408/71 (¹) artikli 14 lõike 1 punkti a määratlus "temaga tavapärastel seotud ettevõtja" nõuab (vastavalt otsusele nr 128), et otsene suhe peab olema lähetuse kogu kestuse ajal?

Kas mõne teise kui ülalmainitud tõendi (tõend E 101) välja andnud liikmesriigi kohus võib jätta selle tõendi tähelepanuta ja/või selle tühistada, kui talle otsustamiseks esitatud asjaoludest ilmneb, et töötaja lähetanud ettevõtja ja töötaja vahel ei olnud lähetuse ajal otsest suhet?

Kas päritoluliikmesriigi pädev asutus on seotud vastuvõtja liikmesriigi kohtu otsusega, kui eespool mainitud asjaoludel jätab vastuvõtja liikmesriik ülalmainitud tõendi (tõend E 101) tähelepanuta ja/või tühistab selle?

(¹) Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete sotsiaalkindlustusskeemide rakendamise kohta (EÜT L 149, lk 2).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof 11. oktoobri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH v. Dieter Deppe pärijad: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban sünd. Deppe (C-7/05), Siegfried Hennings (C-8/05), Hartmut Lübbe (C-9/05)

(Kohtuasjad C-7/05, 8/05, 9/05)

(2005/C 82/15)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Bundesgerichtshofi 11. oktoobri 2004. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH v. Dieter Deppe pärijad: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban sünd.

Deppe (C-7/05), Siegfried Hennings (C-8/05), Hartmut Lübbe (C-9/05), mis saabus kohtukantseleisse 14. jaanuaril 2005, järgmistes küsimustes:

1. Kas määruse (EÜ) nr 1768/95 (¹) artikli 5 lõike 2 mõttes on nõue, et saagist saadud toote tasu peab olema märgatavalt väiksem kui summa, mida nõutakse samal maa-alal sama sordi paljundusmaterjali litsentseeritud tootmiseks, ka siis täidetud, kui saagist saadud toote kogutasu moodustab sellest tasust 80 %?

2. Kas määruse (EÜ) nr 2605/98 (²) artikli 5 lõiked 4 ja 5 kohaldatakse ka saagist saadud toote tasu arvestusliku suuruse määramisel seadusjärgse maksustamise puhul?

Ja kui, siis kas mõistlikkuse põhimõtte alusel kehtib selline määramine ka saagist saadud toodetega enne määruse (EÜ) nr 2605/98 jõustumist tehtud tehingute suhetes?

3. Kas kaitsealuste sortide omanike organisatsioonide ja põllumajandustootjate vaheliste kokkulepete suunifunktsioon (suuniseid andev funktsioon) hõlmab määruse (EÜ) nr 2605/98 artikli 5 lõike 4 mõttes seda, et seadusjärgse maksustamise põhielemente (arvestusparameetreid) kasutatakse ka juhul, kui kaitsealuste sortide omanikele ei ole seadusjärgse tasu väljaarvutamisel teada kõik saagist saadud toote valdkonnas kokkuleppest tulenevad arvestusparameetrid ja ta ei ole ka saanud asjaomastest asjaoludest teavet põllumajandustootjatel?

Ja kui, siis kas selles osas suunifunktsiooni täitva kokkuleppe jõusolek eeldab määruse (EÜ) nr 2605/98 artikli 5 lõike 4 tingimustest kinnipidamist ka juhul, kui kokkuleppe sõlmiti enne asjaomase määruse jõustumist?

4. Kas määruse (EÜ) nr 2605/98 artikli 5 lõige 5 kehtestab tasu ülempiiri kokkuleppelistele ja/või seadusjärgsetele tasu määramise eeskirjadele?

5. Kas kutseühingute vahelisele kokkuleppele võib tugineda kui suunisele määruse (EÜ) nr 2605/98 artikli 5 lõike 4 mõttes, kui selle kohaselt ületab kokkuleppeline tasu määruse (EÜ) nr 2605/98 artikli 5 lõikes 5 sätestatud 50 %?

(¹) EÜT L 173, lk 14

(²) EÜT L 328, lk 6

Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof te Amsterdam 28. detsembril 2004 kohtuasjas Friesland Coberco Dairy Foods BV (tegutseb nime all Friesland Supply Point Ede) v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor-Groningen

(Kohtuasi C-11/05)

(2005/C 82/16)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Gerechtshof te Amsterdam'i 28. detsembri 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Friesland Coberco Dairy Foods BV (tegutseb nime all Friesland Supply Point Ede) v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen, mis saabus kohtukantsleisse 14. jaanuaril 2005.

Gerechtshof te Amsterdam küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kuidas tõlgendada nõukogu määruse nr 2913/92⁽¹⁾ artikli 133 punktis e sätestatud väljendit "kahjustamata sealjuures sarnast kaupa valmistavate ühenduse tootjate olulisil huve"? Kas arvesse tuleb võtta üksnes lõpptoote turgu või peab samuti uurima majanduslikku olukorda seoses tollikontrolli all töötlemiseks mõeldud toormaterjaliga?
2. Kas komisjoni määruse nr 2454/93⁽²⁾ artikli 502 lõike 3 alusel "töötlemistoimingute alustamise või jätkamise" hindamisel tuleb arvestada kindla arvu töökohtadega, mida see tegevus vähemalt peab võimaldama? Milliseid kriteeriume veel tsiteeritud teksti tõlgendamisel kohaldatakse?
3. Kas küsimustele 1 ja 2 antud vastuste valguses on Euroopa Kohus pädev eelotsusemenetluses otsustama tolliseadustiku komitee otsuste õiguspärasuse üle?
4. Jaatava vastuse korral 3. küsimusele: kas otsus käesolevas asjas on õiguspärane, arvestades nii esitatud põhjendusi kui ka majanduslikke argumente?
5. Kui Euroopa Kohtul puudub pädevus uurida komitee otsuse õiguspärasust, siis kuidas tuleb tõlgendada määruse nr 2454/93⁽³⁾ artikli 504 lõikes 4 toodud sõnastust "[a]sjaomased tolliasutused võtavad komitee otsust arvesse", kui – esimeses astmes – tolliasutused ja/või – apellatsiooniasemes

– siseriiklikud kohtud leiavad, et komitee otsus ei õigusta tollikontrolli all töötlemise loa taotluse tagasilükkamist.

-
- ⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1).
- ⁽²⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, lk 1).
- ⁽³⁾ Komisjoni 4. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 993/2001, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 141, lk 1), parandus.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof te Amsterdam 28. detsembril 2004 kohtuasjas Anagram International Inc. versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam

(Kohtuasjas C-14/05)

(2005/C 82/17)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Gerechtshof te Amsterdam (Amsterdami piirkondlik apellatsioonikohus) (Madalmaad) 28. detsembri 2004. aasta otsusega otsustatud eelotsusetaotluse, kohtumenetluses Anagram International Inc. versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, mis saabus kohtukantsleisse 19. jaanuaril 2005. aastal. Gerechtshof te Amsterdam küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas määruse (EÜ) nr 442/2000⁽¹⁾ lisa punkti 3 tuleb tõlgendada viisil, et see käsitleb ka kaupu, mis on kirjeldatud vaidluse aluseks olevates asjaoludes (ülal jaos 2)?
2. Kui nii, siis kas määrus on selles osas kehtiv?
3. Kui määrus on kehtetu või ei käsitle asjaomaseid kaupu, siis kas ühist tollitariifistikku (CCT) tuleb tõlgendada viisil, et need tooteid klassifitseeritakse kui rubriigi 95059000 "tooted pühadeks"?

⁽¹⁾ Komisjoni 25. veebruari 2000. aasta määrus (EÜ) nr 442/2000 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta koondnomenklatuuris (EÜT 2000 L 54, lk. 33).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof te Amsterdam 28. detsembril 2004 kohtuasjas Kawasaki Motors Europe NV versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Kohtuasjas C-15/05)

(2005/C 82/18)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Gerechtshof te Amsterdam (Amsterdami piirkondlik apellatsioonikohus) (Madalmaad) 28. detsembril 2004. aasta otsusega otsustatud eelotsusetaotluse, kohtumenetluses Kawasaki Motors Europe NV ja Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district, mis saabus kohtukantseleisse 19. jaanuaril 2005. aastal. Gerechtshof te Amsterdam küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas komisjoni 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2518/98⁽¹⁾ teatavate kaupade klassifitseerimise kohta koondnomenklatuuris (EÜT 1998 L 315) on kehtiv niivõrd kuivõrd kuni uued neljarattalised maastikua autod, mis on kirjeldatud lisa punktis 5, klassifitseeritakse kui sõidukid, mis on ehitatud ühise tollitariifistiku (CCT) alamrubriigi 8703 21 mõttes inimeste veoks?
2. Kui määrus on kehtetu, siis kas ühist tollitariifistikku tuleb tõlgendada viisil, et asjaomased kaubad klassifitseeritakse ühte ühise tollitariifistiku rubriigi 8701 90 alamrubriiki?

⁽¹⁾ Komisjoni 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2518/98 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta koondnomenklatuuris (EÜT 1998 L 315, lk 3)

Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. jaanuari 2005. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-22/05)

(2005/C 82/19)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 25. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Belgia Kuningriigi vastu. Hageja esindajad on G. Rozet ja N. Yerrell, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) Sedastada, et kuna Belgia Kuningriik on jätnud lõbustusparkide töötajad siseriiklike meetmete, millega on üle võetud nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/104/EÜ, mis käsitleb töötajate korralduse teatavaid aspekte, ⁽¹⁾ reguleerimisalast välja, on Belgia Kuningriik rikkunud selle direktiivi artikli 1 lõikest 3 ja artiklist 17 tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Lõbustusparkide töötajate välja jätmist siseriiklike meetmete, millega on üle võetud nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/104/EÜ, mis käsitleb töötajate korralduse teatavaid aspekte, reguleerimisalast pole ette nähtud selle direktiivi artikli 1 lõikes 3, milles on määratletud selle reguleerimisala. Selle sätte kohaselt kohaldatakse direktiivi tegelikult kõikide sektorite tegevusalade suhtes, välja arvatud õhu-, raudtee-, maantee-, mere-, sisevee- ja järveveod, merekalapüük, muud tööd merel ja koolitusel olevate arstide tegevus. Lõbustusparkides töötavate isikute kategooriat pole selles artiklis mainitud ning need isikud ei vasta samuti direktiivi artiklis 17 lubatud erandite tingimustele, millele Belgia ametivõimud pole pealegi toetunud. Kuna Belgia kehtestas erandi, mida pole direktiivis endas ette nähtud, on Belgia nimetatud direktiivi ebaõigesti üle võtnud ning on seetõttu rikkunud tema suhtes kehtivaid kohustusi.

⁽¹⁾ EÜT L 307, 13.12.1993, lk 18.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. jaanuari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu

(Kohtuasi C-23/05)

(2005/C 82/20)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 25. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu. Hageja esindajad on G. Rozet ja N. Yerrell, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) Sedastada, et jättes vastu võtmata õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/34/EÜ, millega muudetakse töötaja korralduse teavaid aspekte käsitlevat nõukogu direktiivi 93/104/EÜ, et hõlmata nimetatud direktiivist välja jäetud sektoreid ja tegevusalasid, ⁽¹⁾ ülevõtmiseks või igal juhul, jättes sellest komisjonile teatamata, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artikli 2 lõigust 1 tulenevaid kohustusi;
- 2) Jätta kohtukulud Luksemburgi Suurhertsogiriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 1. augustil 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 195, 1.8.2000, lk 41

Eelotsusetaotlus, mille esitas Landesgericht Korneuburg 13. jaanuari 2005. aasta määrusega kohtuasjas Plato Plastik Robert Frank GmbH versus CAROPACK Handels GmbH

(Kohtuasi C-26/05)

(2005/C 82/21)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Landesgericht Korneuburg'i 13. jaanuari 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Plato Plastik Robert Frank GmbH v. CAROPACK Handels GmbH, mis saabus kohtukantseleisse 27. jaanuaril 2005.

Landesgerichts Korneuburg küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Põhiküsimus: Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ mõttes on müügi-, rühma- ja veopakendi tootja, s.t pakenditootja isik, kes oma

kutsealase tegevuse raames viib või laseb viia kauba otseselt või kaudselt kokku pakendamiseks mõeldud tootega ning kas sama kehtib ka kandekottide osas? Seega kas artikli 3 punkti 1 esimeses lauses nimetatud toodete, s.t toodete, mida kasutatakse kaupade kaitseks, käitlemiseks, kättetoimetamiseks ja esitlemiseks, ja samaks otstarbeks kasutatavate tagastamatute toodete tootja (tarnija) on pakendimaterjalide (pakenditoodete) valmistaja (tarnija) ning ei ole müügi-, rühma- ja veopakendi tootja (pakenditootja: võrde direktiivi artikli 3 punktis 11 nimetatud vastavaid mõisteid)?

2. Esimene lisaküsimus juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: kas kandekottide tootja ei ole seega mitte müügi-, rühma- ja veopakendi tootja, vaid on pakendimaterjalide (pakenditoodete) tootja?

3. Teine lisaküsimus juhul, kui vastus esimesele lisaküsimusele on jaatav: kas ühenduse õigusega, eriti võrduse põhimõtte, omandamisõiguse objektiivselt põhjendamatu piiramise keelu ning konkurentsi moonutamise keeluga on vastuolus, kui liikmesriigi seadusandluses on karistuse ähvardusel ette nähtud, et pakendimaterjalide, eriti kandekottide tootja peab need kas tagasi võtma või osalema pakendite kogumise- ja taaskasutamise süsteemis, v.a juhul, kui selle kohustuse võtab üle edasimüüja, kes esitab pakendimaterjalide tootjale sellekohase õiguslikult kehtiva avalduse?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Hamburg 5. jaanuari 2005. aasta määrusega kohtuasjas Elfering Export GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-27/05)

(2005/C 82/22)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Finanzgericht Hamburg'i 5. jaanuari 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Elfering Export GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas, mis saabus kohtukantseleisse 27. jaanuaril 2005.

Finantzgericht Hamburg küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas ekspordideklaratsioonis esitatud deklaratsioon toote, millele taotletakse eksporditoetust, ühenduse päritolu kohta, on selline teave, mille suhtes võib kohaldada sanktsioone vastavalt määruse (EÜ) nr 1999/800 (⁽¹⁾) artikli 51 lõikele 2 koostoimes artikli 5 lõikega 4?

(⁽¹⁾) EÜT L 102, lk 11.

Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 28. jaanuari 2005. aasta apellatsioonkaebus (faksiga saabunud 25. jaanuaril 2005) Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu neljanda koja 10. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-164/02: Kaul GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi C-29/05 P)

(2005/C 82/23)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esitas 28. jaanuaril 2005 (faksiga saabunud 25. jaanuaril 2005) Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu neljanda koja 10. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-164/02: Kaul GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) apellatsioonkaebuse. Apellatsioonkaebuse esitaja esindajad on ameti asepresident Alexander von Mühlendahl ja tööstusomandi alase kohtumenetluse osakonna töötaja Gregor Schneider.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool Bayer AG.

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada vaidlustatud otsus;
2. saata kohtuasi teiste õiguslike aluste üle otsuse tegemiseks tagasi esimese astme kohtusse;
3. jätta apellatsioonmenetluse kohtukulud teise menetluspoole kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

1. Kuna kohus kohustab ameti apellatsioonikoda ülesannete järjepidevuse põhimõtte alusel arvesse võtma uusi asjaolusid ja tõendeid vastulausemenetluses ka siis, kui menetluspool ei esitanud sellist asjaolu või tõendit vastulausete osakonnale viimase kehtestatud tähtaja jooksul, siis on kohus rikkunud nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1) artikli 43 lõiget 2 ja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, 1995, lk 1), eeskirja 16 lõiget 3 ja eeskirja 20 lõiget 2. Pooltevahelise (*inter partes*) menetluse raames ülesannete järjepidevuse printsiibist tulenev kohtu tõendamiskohustus, mis puudutab esimest korda apellatsioonikojas esitatud dokumente, ei leia kinnitust ei määruse ega ka rakendamismääruse sätetes.

2. Kuna kohus kohustas apellatsioonikoda arvesse võtma uusi asjaolusid ja tõendeid ka hiljem kui nende esitamise tähtjaid vastulausemenetluses on lõplikud ning vastulause esitaja ei esitanud vastulausete osakonna kehtestatud tähtaja jooksul vastavaid asjaolusid ega tõendeid, siis on kohus rikkunud nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1) artikli 74 lõiget 2.

3. Kuna selle tingimuse rakendamine apellatsioonmenetluses on lubatav vaid siis, kui uued asjaolud või tõendid esitatakse kaebuse põhjenduseks tähtaja jooksul, siis on kohus rikkunud ka nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 74 lõiget 2.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 28. jaanuari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu

(Kohtuasi C-30/05)

(2005/C 82/24)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 28. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu. Hageja esindajad on Claire Françoise Durand ja Florence Simonetti, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. Tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme selleks, et täita:

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiivi 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1) ja
- komisjoni 7. augusti 2001. aasta direktiivi 2001/60/EÜ, millega kohandatakse tehnika arenguga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 226, 22.8.2001, lk 5), või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud nimetatud direktiividest tulenevaid kohustusi;

2. Jätta kohtukulud Luksemburgi Suurhertsogiriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 30. juulil 2002.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 28. jaanuari 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-31/05)

(2005/C 82/25)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 28. mail 2004 hagi Prantsuse Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon. Euroopa Ühenduste Komisjoni esindaja on Michael Shotter, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme:

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv), EÜT L 108, 24.4.2002, lk 7;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja –teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv), EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja –teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv), EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33;

järgimiseks või vähemalt ei ole komisjoni eespool nimetatud normidest teavitanud, siis on ta rikkunud juurdepääsu käsitleva direktiivi artiklist 18, loadirektiivi artiklist 18 ja raamdirektiivi artiklist 28 tulenevaid kohustusi.

2) jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 24. juulil 2003.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 31. jaanuari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu

(Kohtuasi C-32/05)

(2005/C 82/26)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 31. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu. Hageja esindajad on Sara Pardo Quintillán ja Joanna Hottiaux, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole võtnud vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ⁽¹⁾ täitmiseks, või vähemalt ta ei ole nendest komisjoni teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Luksemburgi Suurhertsogiriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 22. detsembril 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 31. jaanuari 2005. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-33/05)

(2005/C 82/27)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 31. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Belgia Kuningriigi vastu. Hageja esindajad on Sara Pardo Quintillán ja Joanna Hottiaux, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ⁽¹⁾ täitmiseks, või vähemalt ta ei ole nendest

komisjoni teavitanud, siis on Belgia Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 22. detsembril 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 31. jaanuari 2005. aasta hagi Ühendkuningriigi vastu

(Kohtuasi C-37/05)

(2005/C 82/28)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 31. jaanuaril 2005 hagi Ühendkuningriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on Michel van Beek, keda abistavad *avocat* Frédéric Louis ja *avvocato* A. Capobianco, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— kinnitada, et Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ei ole siseriiklikku õigusesse korrektselt üle võtnud nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾ (muudetud nõukogu direktiiviga 97/11/EÜ ⁽²⁾) artikli 2 lõike 1 ja artikli 4 nõudeid, rikkudes sellega direktiivist ja asutamislepingust tulenevaid kohustusi;

— jätta kohtukulud Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiiv tuleb siseriikliku õiguse kohustuslikesse sätetesse üle võtta täielikus vastavuses selguse ja õiguskindluse nõuetega. Neile nõuetele ei vasta haldusjuhend. Pelk kinnitus, et nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ sätete tegelik rikkumine on ebatõenäoline, ei ole direktiivi tõhus ülevõtmine.

(¹) EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

(²) EÜT L 73, 14.3.1997, lk 5.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 1. veebruari 2005. aasta hagi Iirimaa vastu

(Kohtuasi C-38/05)

(2005/C 82/29)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 1. veebruaril 2005 hagi Iirimaa vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on Barry Doherty, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— kinnitada, et Iirimaa on rikkunud nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem, (¹) artikli 15 lõikest 4, artikli 18 lõikest 1 ning artikli 19i esimesest ja kolmandast taandest tulenevaid kohustusi, kuna ta on jätnud komisjonile esitamata neis sätetes nõutud andmed 1999. ja 2000. aasta kohta;

— jätta kohtukulud Iirimaa kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Määruse 2847/93 artikli 15 lõike 4, artikli 18 lõike 1 ja artikli 19i kohaselt peavad liikmesriigid edastama arvutiside abil teatavaid andmeid ettenähtud tähtaja jooksul. Nende andmete kättesaadavus komisjonile on oluline ühise kalanduspoliitika juhtimiseks ja arendamiseks, eelkõige seoses vee-elusressursside kaitsmise, haldamise ja kasutamisega.

Iirimaa ei edastanud eespool nimetatud artiklites nõutud andmeid 1999. ja 2000. aasta kohta ning rikkus seega oma kohustusi.

(¹) EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 3. veebruari 2005. aasta hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu

(Kohtuasi C-43/05)

(2005/C 82/30)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 3. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu. Hageja esindajad on Denis Martin ja Horstpeter Kreppel, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. Otsustada, et Saksamaa Liitvabariik on siseriiklikus õiguses rikkunud nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi nr 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (¹), artiklist 18 tulenevaid kohustusi sellega, et kuni 2. detsembrini 2003 ei ole Saksamaa Liitvabariik vastu võtnud kõiki sellest direktiivist tulenevate kohustuste täitmiseks vajalike õigus ja haldusnorme, või ei ole nende vastuvõtmisest komisjonile teatanud. See ei puuduta direktiivi sätteid, mis käsitlevad vanusest tingitud diskrimineerimist.

2. Jätta kohtukulud Saksamaa Liitvabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi nr 2000/78/EÜ vanusest tingitud diskrimineerimist käsitlevate sätete ülevõtmise tähtaeg ei ole Saksamaa Liitvabariigi jaoks lõppenud. Direktiivi ülejäänud sätete ülevõtmise tähtaeg lõppes 2. detsembril 2003. aastal.

(¹) EÜT L 303, lk 16.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 3. veebruari 2005. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-44/05)

(2005/C 82/31)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 3. veebruaril 2005 hagi Itaalia Vabariigi vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on E. Traversa ja M. Huttunen.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei võtnud vastu õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/30/EÜ müraga seotud käitamispiirangute eeskirjade ja -korra kehtestamise kohta ühenduse lennuväljadel⁽¹⁾ täitmiseks või vähemalt ei teavitanud komisjoni sellest, on Itaalia Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 28. septembril 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 85, 28.3.2002, lk 40.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 7. veebruari 2005. aasta hagi Hispaania Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-47/05)

(2005/C 82/32)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 7. veebruaril 2005 hagi Hispaania Kuningriik vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on õigusnõunik Richard Lyal ja õigustalituse liige Luis Escobar Guerrero, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik on vastu võtnud ja jõusse jätnud elu- ja pensionikindlustuse valdkonnas korra, mille alusel kohaldatakse maksuvabastust (seaduse 40/1998 artikkel 48) üksnes sissemaksetele, mis toimuvad Hispaanias asutatud äriühingutega sõlmitud lepingute raames, mitte aga teistes liikmesriikides asutatud äriühingutega sõlmitud lepingute raames, on see liikmesriik rikkunud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklitest 39, 43, 49 ja 56 ja EMP lepingu artiklitest 28, 31, 36 ja 40 tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Hispaania Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Erinev kohtlemine sõltuvalt sellest, kas pensionikava on sõlmitud Hispaanias asutatud äriühingutega või teistes liikmesriikides asutatud äriühingutega, piirab EÜ asutamislepinguga tagatud põhivabadusi (EÜ artiklid 39, 43, 49 ja 56 ja EMP lepingu artiklid 28, 31, 36 ja 40).

Siseriiklikust maksuõigusest pensionikassadele tulenev nõue olla asutatud Hispaanias on nii diskrimineeriv, piirates Euroopa Liidus ja EMP-s asutatud ettevõtjatel pakkuda Hispaanias asuvaltele isikutele oma teenuseid, kui ka ilmne piirang töötajate ja kapitali vabale liikumisele ning asutamisevabadusele.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Landgericht Nürnberg-Fürth 28. jaanuari 2005. aasta määrusega kohtuasjas Adam Opel AG versus Autec AG, keda toetas Deutscher Verband der Spielwarenindustrie e.V.

(Kohtuasi C-48/05)

(2005/C 82/33)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Landgericht Nürnberg-Fürth'i 28. jaanuari 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Adam Opel AG v. Autec AG, keda toetas Deutscher Verband der Spielwarenindustrie e.V., mis saabus kohtukantseleisse 8. veebruaril 2005.

Landgericht Nürnberg-Fürth küsib Euroopa Kohtult järgmised eelotsuse küsimused nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (⁽¹⁾) artikli 5 lõike 1 punkti a, artikli 6 lõike 1 punkti b tõlgendamise suhtes:

1. Kas ka "mänguasju" tähistava registreeritud kaubamärgi kasutamine on kasutamine kaubamärgidirektiivi artikli 5 lõike 1 punkti a tähenduses, kui mänguautode tootja valmistab ja toob turule olemasoleva sõiduauto vähendatud mängumudeli, millel on näidise eeskujul kujutatud sõiduauto omaniku poolt registreeritud kaubamärk?
2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas esimeses küsimuses kirjeldatud kaubamärgi kasutus näitab mängumudeli sorti ja kvaliteeti kaubamärgidirektiivi artikli 6 lõike 1 punkti b mõttes?
3. Juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis milliste kriteeriumite järgi saab eelnimetatuga sarnastel juhtudel hinnata, millal on kaubamärgi kasutamine kooskõlas ausa tööstus- või kaubandustavaga?
4. Kas see on nii juhul, kui sõiduauto mudeli tootja esitab pakendil ning mudeli kasutamiseks vajalikul lisaosal turul käibel oleva, sõiduauto tootjale kuuluva kaubamärgina äratuntava märgi ning oma ärinime koos ettevõtte asukohaga?

(⁽¹⁾) EÜT L 40, 1989, lk 1.

Ferriere Nord SpA 7. veebruari 2005. aasta (faksiga saabunud 2. veebruaril 2005) apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese astme kohtu laiendatud neljanda koja 18. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-176/01: Ferriere Nord SpA versus Itaalia Vabariik ja Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-49/05 P)

(2005/C 82/34)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Ferriere Nord SpA esitas 7. veebruaril 2005 (faksiga saabunud 2. veebruaril 2005) Euroopa Ühenduste Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese astme kohtu laiendatud

neljanda koja 18. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-176/01: Ferriere Nord SpA v. Itaalia Vabariik ja Euroopa Ühenduste Komisjon. Hageja esindajad on advokaadid W. Viscardini ja G. Donà.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tühistada esimese astme kohtu 18. novembri 2004. aasta otsus;
- tühistada, pärast seda, kui ta on sedastanud, et 2001. aasta "Ühenduse suunis[te] keskkonnakaitseks eraldatava riigiabi kohta" 82. punkt ei ole kohaldatav, Euroopa Ühenduste Komisjoni 28. märtsi 2001. (⁽¹⁾) aasta otsus K(2001) 1010 lõplik, millega kuulutati ühisturuga kokkusobimatuks Friuli-Venezia Giulia (Itaalia) maakonna poolt Ferriere Nord SpA'le selle joodetud terasest traatvõre tehasele keskkonnakaitseks investeeringuteks antud abi;
- kohustada EÜ artikli 235 ja EÜ artikli 288 teise lõigu alusel Euroopa Ühenduste Komisjoni hüvitama Ferriere Nord SpA'le komisjoni 28. märtsi 2001. aasta otsuse K(2001) 1010 lõplik õigusvastasusega ning Ferriere Nord SpA'le õigusvastaselt eraldamata jäetud abi tegeliku väljamaksmise hilinemisega tekitatud kahju koos intressidega, arvestades inflatsiooni;
- jätta apellatsioonkaebuse esitaja esimese astme ja käesoleva menetluse kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Esimese astme kohus on:

- ebaõigesti määratlenud vaidlustatud otsuse õigusliku aluse ning seetõttu jätnud 6. juunil 1999 alustatud ametliku uurimismenetluse õigusvastaseks kuulutamata;
- ebaõigesti leidnud, et ametliku uurimismenetluse alguse ja lõpu tähtaegadest on kinni peetud;
- ebaõigesti välistanud "huvitatud isikute" tunnustatud õiguste rikkumise, kuigi kohus ei ole suutnud esitada tähelepanukuid ühenduse 2001. aasta keskkonnakaitseks eraldatava riigiabi suuniste alusel (mis jõustus hiljem ning mis oli aluseks komisjoni poolt ametliku uurimismenetluse lõpetamisele), kuna ta viis kogu ametliku uurimismenetluse läbi eelnenud, 1994. (⁽²⁾) aasta suuniste alusel;
- ebaõigesti välistanud selle, et komisjon rikkus Ferriere Nord SpA konfidentsiaalsusõigusi ametliku uurimismenetluse käigus, kuigi otsus põhines teatud dokumentidel, mida Ferriere Nord SpA ei olnud talle ainult seetõttu esitanud, et komisjon ei ole neid talt kunagi nõudnud;

- ebaõigesti leidnud, et Ferriere Nord SpA'le antud abi ei ole üks 1992. aastal heaks kiidetud korra alusel antavatest meetmetest;
- ebaõigesti tõlgendanud eespool mainitud 2001. aasta suuniste 82. punkti selliselt, et andis suunistele õigusvastaselt tagasiulatava jõu, selle asemel, et välistada selle kohaldamist;
- ebaõigesti välistanud, et investeringutel, milleks Ferriere Nord SpA sai abi, oleks olnud keskkonnakaitseline eesmärk;
- ebaõigesti jätnud kohaldamata tõendamise kohustuse seda reeglit, mille kohaselt on komisjon, mitte äriühing, kohustatud eraldama investeringu kogusummast keskkonnakaitselised kulutused.

(¹) EÜT L 310, 28.11.2001, lk. 22.

(²) EÜT C 72, 10.3.1994, lk. 3.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta apellatsioonkaebus (faksiga saabunud 7. veebruaril 2005) Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 23. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-166/98: Cantina sociale di Dolianova jt v. Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-51/05 P)

(2005/C 82/35)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 9. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 23. novembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-166/98: Cantina sociale di Dolianova jt v. Euroopa Ühenduste Komisjon vastu. Hageja esindajad on C. Cattabriga ja L. Visaggio.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada esimese astme kohtu 23. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-166/98: Cantina sociale di Dolianova jt v. Euroopa Ühenduste Komisjon osas, millega rahuldati komisjoni vastu esitatud kahju hüvitamise hagi, ja seetõttu
2. otsustada asja üle ise lõplikult ning nimetatud jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

3. jätta mõlema astme kohtukulud Cantina sociale di Dolianova ja teiste esimeses astmes hagejate kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon piirab käesoleva apellatsioonkaebuse esimese astme kohtu otsuse punktidega 129-150, mis puudutavad Euroopa Kohtu põhikirja artiklis 46 sätestatud aegumistähtaja lõpu kindlaksmääramist. Komisjoni arvates on vaidlustatud kohtuotsuse selle kohta antud hinnang, mille kohaselt tähtaja kulgemise algus langeb kokku hetkega, millal hagejatest kooperatiivid võisid saada teadlikuks, et neile ei maksta ühenduse abi DAI poolt tollel ajal AIMA kasuks seatud tagatise kujul, on ilmse õigusliku vea tulemuseks.

Hagejatest kooperatiivide poolt esitatud hagi aegumistähtaja lõpu kindlaksmääramisel ei võtnud esimese astme kohus sugugi arvesse asjaolu, et alates 1983. aastast oli määrus nr 2499/82 (¹) objektiivselt põhjendanud hagejatele kahju, samas keskendus esimese astme kohus muljele, mis neil kooperatiividel oli kahjustavast mõjust tekkinud. Esimese astme kohus ei lugenud piisavaks asjaolu, et hagejad olid teadlikud neile määruse nr 2499/82 kohaldamisest tekkinud kahjust; lisaks pidas ta oluliseks täiesti subjektiivset asjaolu – hagejate teadlikkust, et nende nõuded saavad rahuldatud üksnes komisjoni vastu kahju hüvitamise hagi esitades.

Selline lähenemine on vastuolus väljakujunenud ühenduse kohtupraktikaga kui ka õiguskindluse põhimõttega.

(¹) EÜT L 267, 16.9.1982, lk 16 (kehtivuse kaotanud).

Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta hagi Portugali Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-53/05)

(2005/C 82/36)

(Kohtumenetluse keel: portugali)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 9. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Portugali Vabariigi vastu. Hageja esindajad on Pedro Andrade ja Wouter Wils, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Portugali Vabariik on vabastanud kõik üldsusele laenutamise asutuste kategooriad kohustusest maksta autoritele tasu, siis ei ole Portugali Vabariik täitnud nõukogu 19. novembri 1992. aasta direktiivi 92/100/EMÜ⁽¹⁾ artiklist 5 koostoimes artikliga 1 tulenevaid kohustusi;

— jätta kohtukulud Portugali Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Enne direktiivi 92/100 vastuvõtmist ei näinud Portugali õigusaktid ette kohustust maksta teose autorile, kelle jaoks levitamiseõigus oli ammendunud, tasu tema teose laenutamise korral. Praegusel hetkel sisaldab Portugali õigus tasu saamise õigust, kuid vabastades kõik üldsusele laenutamise asutuste kategooriad kohustusest maksta autoritele tasu direktiivi 92/100 mõttes, on Portugali Vabariik võtnud sellelt õiguselt sisu ja ei ole täitnud nimetatud direktiivi artiklitest 1 ja 5 tulenevaid kohustusi.

⁽¹⁾ EÜT L 346, lk 61.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta hagi Soome Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-55/05)

(2005/C 82/37)

(Kohtumenetluse keel: soome)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 9. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Soome Vabariigi vastu. Hageja esindajad on M. Huttunen ja K. Simonsson, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Soome Vabariik ei ole kehtestanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/84/EÜ, millega muudetakse direktiive, mis käsitlevad laevade põhjustatud merereostuse vältimist ja meresõiduohutust⁽¹⁾, täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Soome Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Soome Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 23. novembril 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 324, 29.11.2002, lk 53.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-57/05)

(2005/C 82/38)

(Kohtuasja menetlemise keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 9. veebruaril 2005. aastal Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Prantsuse Vabariigi vastu. Hageja esindaja on Jean-Paul Keppenne, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole võtnud vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiivi 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽¹⁾ täitmiseks või igal juhul ei ole sellest komisjoni teavitanud, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 31. juulil 2003.

(¹) EÜT L 183, 12.7.2002, lk 51.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof 2. detsembri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Siemens AG versus VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH

(Kohtuasi C-59/05)

(2005/C 82/39)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Bundesgerichtshofi 2. detsembri 2004. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Siemens AG v. VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH, mis saabus kohtukantseleisse 10. veebruaril 2005. Bundesgerichtshof küsib Euroopa Kohtult eelotsust nõukogu 10. septembri 1984. aasta direktiivi 84/450/EMÜ, (¹) mis käsitleb eksitava reklaamiga seotud liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamist artikli 3a lõike 1 punkti g tõlgendamisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta direktiivi 97/55/EÜ (²) sõnastuses, järgmistes küsimustes:

1. Kas direktiivi 84/450/EMÜ artikli 3a lõike 1 punkti g mõttes on konkurendi "teiste eraldusmärkide" mainet ebaõiglaselt ära kasutatud juhul, kui reklaami avalikustaja võtab erialaringkondades tuntud konkurendi eraldusmärgi (käesoleval juhul tellimisnumbrite süsteem) sisuliselt identsele üle ja reklaamis viitab identsele ülevõtmisele?
2. Kas maine ebaõiglaselt ärakasutamise tõendamisel on direktiivi 84/450/EMÜ artikli 3a lõike 1 punkti g mõttes eraldusmärgi identse ülevõtmise eelis reklaami avalikustaja ja tarbija jaoks määrava tähendusega?

(¹) EÜT L 250, lk 17

(²) EÜT L 290, lk 18

Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. veebruari 2005. aasta hagi Portugali Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-61/05)

(2005/C 82/40)

(Kohtumenetluse keel: portugali)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 10. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Portugali Vabariigi vastu. Hageja esindajad on Pedro Andrade ja Woulter Wils, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Portugali Vabariik on oma õigusaktides sätestanud videotootjate kasuks rendiõiguse, siis on Portugali Vabariik rikkunud direktiivist 92/100/EMÜ (¹) ja eriti selle artikli 2 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- tuvastada, et kuna Portugali Vabariik on oma õigusaktides tekitanud segaduse selles osas, kes peab rendiõiguse lõppemisel maksuma tasu autorile, siis on Portugali Vabariik rikkunud direktiivi 92/100/EMÜ, eriti selle artiklist 4 koos toimes selle artikli 2 lõigetega 5 ja 7 tulenevaid kohustusi;
- jätta kohtukulud Portugali Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Portugali Vabariik on rikkunud direktiivi 92/100, kuna ta on oma siseriiklikku õigusesse ebaõigesti üle võtnud selle artikli 2 lõike 1, kui ta ei andnud filmi esmasalvestuse tootjale rentimise ainuõigust.

Teisest küljest tekitab mõiste "tootja" kasutamine Portugali õiguses segadust selles osas, kes peavad maksuma tasu, millele autoril on õigus, mis viitab selle direktiivi, eriti artikli 2 lõigete 5 ja 7 ning artikli 4 siseriiklikku õigusesse ebaõigesti ülevõtmisele.

(¹) EÜT L 346, lk 61.

Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. (likvideerimisel) poolt 11. veebruaril 2005 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu viienda koja 14. detsembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-332/02, Nordspedizionieri e.a. versus Euroopa Ühenduste Komisjon.

(Kohtuasi C-62/05 P)

(2005/C 82/41)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

11. veebruaril 2005 esitas Nordspedizionieri e.a, keda esindas *avvocato* G. Leone, Euroopa Ühenduste Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu viienda koja 14. detsembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-332/02, Nordspedizionieri e.a. v. Euroopa Ühenduste Komisjon.

Hageja palub Euroopa Kohtult:

- tühistada vaidlusalune komisjoni 28. juuni 2002. aasta otsus (asi REM 1401), mis tehti teatavaks 2. septembril 2002 ja milles komisjon ei pidanud põhjendatuks imporditollimaksudest vabastamist ning teha otsus, et käesolevas asjas on tollimaksust vabastamine määruse nr 1430/79 ⁽¹⁾ artikli 13 lõike 1 alusel põhjendatud, kuna on tegemist erandjuhuga, mille puhul hageja tegevuses ei esine hooletust või pettust.
- jätta nii esimese astme kui ka Euroopa Kohtu menetluse kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid:

Hagejad, kes on elukutselised tollimaaklerid, esitasid 1992. aasta oktoobris kaks ühenduse transiidideklaratsiooni T1 ja deklareerisid, et tegemist on Jugoslaaviast pärit pappkastidega, mille sihtkoht on Hispaanias. Itaali toll nõudis, et hagejad tasuksid nimetatud kahe saadetise eest tollimaksu ja väitis, et tegemist ei ole mitte pappkastide vaid sigarettidega.

Hagejad vaidlustasid tolli nõude siseriiklikus kohtus, kuid olles kohtuasja kaotanud, taotlesid nad komisjonilt tollimaksuvabastust; komisjon jättis taotluse rahuldamata ja leidis, et tollimaksuvabastuse kohaldamise tingimused ei olnud täidetud.

Hagejad esitasid seejärel määruse nr 1430/79 artikli 13 alusel hagi Euroopa Ühenduste esimese astme kohtule ja väitsid, et nad ei vastuta tollimaksu tasumise eest, sest antud asjas on

tegemist "erandjuhuga", mis kõrvaldab Nordspedizioneri tollimaksu tasumise kohustuse, arvestades et tollideklaratsiooni esitamise hetkel tegutses ta heas usus, tuginedes õigustatult veoautojuhi poolt esitatud dokumentidele (äri- ja veodokumentid), mille kohaselt oli tegemist pappkastidega.

Tollimaksuvabastust õigustav erandjuhtum põhineb sellele, et tollideklaratsiooni esitajal ei ole võimalust kontrollida Itaalia ja Jugoslaavia vaheliselt piiri ületavate veoautode koormat ja lisaks sellele näisid dokumendid antud asjas nii nõuetekohased, et toll kiitis need tollivormistuse käigus heaks koormat kontrollimata.

Hagejad tuginesid lisaks sellele, et antud asjas oli täidetud ka artiklis 13 sätestatud teine eeldus, ehk hooletuse või pettuse puudumine, sest T1 deklaratsioon oli täidetud kauba saatedokumentide ja arvete alusel.

Lõpetuseks nõudsid hagejad teise võimalusena esimese astme kohtult määruse nr 2144/87 ⁽²⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamist, mille kohaselt ei tule tollivõlast tulenevat maksusummat tasuda kauba eest, mis on hiljem konfiskeeritud.

Esimese astme kohtu viies koda langetas 14. detsembri 2004. aasta otsuse, millega ta jättis hagi rahuldamata ja asus seisukohale, et asjas ei ole tegemist "erandjuhuga", mistõttu ei võtnud ta otsuses seisukohta selle kohta, kas antud asjas oli täidetud teine tingimus, st puudus hooletus või pettus.

Kaebuses korratakse esimese astme kohtule esitatud argumente, sealhulgas esimese astme kohtule esitatud väidet, et antud asjas rikuti Itaalia ja Jugoslaavia vahel 1965. aastal sõlmitud Belgradi lepingut vastastikuse haldusabi osutamise kohta, mis kohustas Jugoslaavia tolliametnike teatama Itaalia tolliametnikele vaidlusaluse kahe veoauto poolt veetud riskikaubast (milleks on näiteks sigaretid); hagejad tõdeavad ka seda, et kolmas veoauto peeti kinni ja kaup konfiskeeriti just Jugoslaavia tolli poolt Itaalia tollile (kuigi hilinemisega) antud informatsiooni põhjal.

⁽¹⁾ EÜT L 175, 12.7.1979, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 201, 22.7.1987, lk 15.

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 3. veebruari 2005. aasta
hagi Kreeka Vabariigi vastu**

(Kohtuasi C-63/05)

(2005/C 82/42)

(Kohutmenetluse keel: kreeka)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 3. veebruaril 2005 hagi Kreeka Vabariigi vastu. Hageja esindaja on komisjoni õigustalituse ametnik Minas Konstantinidis, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. veebruari 2002. aasta direktiivi 2002/3/EÜ välisõhu osoonisisalduse kohta (EÜT L 67, lk 14) täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitatud, on Kreeka Vabariik jätnud täitmata sellest direktiivist tulenevad kohustused;

— jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 9. septembril 2003.

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. veebruari 2005. aasta
hagi Kreeka Vabariigi vastu**

(Kohtuasi C-65/05)

(2005/C 82/43)

(Kohutmenetluse keel: kreeka)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 10. veebruaril 2005 hagi Kreeka Vabariigi vastu. Hageja esindaja on komisjoni õigustalituse õigusnõunik Maria Patakia, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik on seaduse 3037/2002 artikli 2 lõikes 1, artikli 3 teises osas ja artiklites 4 ja 5 keelanud elektriliste, elektrooniliste ja elektromeaaniliste mängude ja meelelahutuslike osavusmängude ja mistahes arvutimängude paigaldamise ja kasutamise muudes avalikes ja eraruumides peale kasiinode, on Kreeka Vabariik rikkunud EÜ artikleid 28, 43 ja 49 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, ⁽¹⁾ artiklist 8 tulenevaid kohustusi.

— jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon on saanud kaebusi seoses seaduses kehtestatud keeluga paigaldada ja kasutada elektrilisi, elektroonilisi ja elektromeaanilisi mängu, sh meelelahutuslikke osavusmänge ja mistahes arvutimänge muudes avalikes ja eraruumides peale kasiinode.

Euroopa Kohtu kohtupraktika valguses on komisjon seisukohal, et ülalmainitud keeld on meede, millega piiratakse kaupade vaba liikumist, asutamisvabadust ja teenuste osutamise vabadust. Lisaks märgib komisjon, et kõnealusel seadusel ei teatata selle väljatöötamise ajal, mis on vastuolus 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, milles on sätestatud tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord ning infotehnika teenuste osutamise eeskirjad, artikli 8 lõikega 1.

Samuti on komisjon arvamisel, et põhjused, millele on tuginedud ja mis on seotud avaliku korra kaitsega ja eriti sellega, et meelelahutuslikud osavusmängud võivad muutuda õnnemängudeks ja põhjustada sotsiaalseid probleeme, ei ole piisavad keelu kehtestamiseks, kuna taotletavat eesmärki on võimalik saavutada sobivate ja proportsionaalsemate meetmetega, mis on eelmainitud vabaduste suhtes vähempiravad.

Lisaks ei saa neist meetmetest komisjonile teatamata jätmist põhjendada eelmainitud meetmete kehtestamise kiireloomulise vajadusega, millele Kreeka võimud on viidanud, kuna direktiivis 98/34/EÜ on ette nähtud kiireloomuline.

Seetõttu on komisjon seisukohal, et Kreeka Vabariik on rikkunud EÜ asutamislepingu artiklitest 28, 43 ja 49 ning direktiivi 98/34/EÜ artiklist 8 tulenevaid kohustusi.

(¹) EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 11. veebruari 2005. aasta hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu

(Kohtuasi C-67/05)

(2005/C 82/44)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 11. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu. Hageja esindajad on Ulrich Wölker ja Sara Pardo Quintillan, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et Saksamaa Liitvabariik rikkus oma Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivist 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, (¹) tulenevaid kohustusi sellega, et jättis kõik selle direktiivi ülevõtmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu võtmata või jättis komisjonile nende õigusnormide vastuvõtmisest teatamata;

2. jätta kohtukulud Saksamaa Liitvabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi 2000/60/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 22. detsembril 2003.

(¹) EÜT L 327, lk 1.

Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. 11. veebruari 2005. aasta apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda) 7. detsembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-240/02: Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-68/05 P)

(2005/C 82/45)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. esitas 11. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda) 7. detsembri 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-240/02: Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. v. Euroopa Ühenduste Komisjon. Apellandi esindajad on advokaadid M. M. Slotboom ja N. J. Helder.

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Euroopa Kohtul:

- tühistada apellatsioonkaebuses vaidlustatud otsus,
- esimese võimalusena tühistada vaidlustatud otsus ja otsustada sellega asi lõplikult,
- teise võimalusena saata kohtuasi otsustamiseks tagasi esimese astme kohtule,

jätta esimese astme kohtu ja apellatsioonimenetluse kohtukulud Euroopa Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Esimene õiguslik alus

Ühenduse õiguse rikkumine osas, milles esimese astme kohus leidis, et eksportimata C suhkru pealt sissenõutud summa pole ametlikult impordi- või ekspordimaks määruse nr 1430/79 artikli 13 tähenduses.

Teise võimalusena esitatud õiguslik alus

Esimese astme kohus on jätnud tähelepanuta asjaolu, et määruse nr 1430/79 rakendamiseks käsitletakse C suhkru pealt sissenõutud summat tegelikult impordimaksuna.

Käesolev õiguslik alus koosneb kolmest väitest:

- A. Esimese astme kohus on jätnud tähelepanuta asjaolu, et ekspordimata C suhkrule pealt arvestatud summat peab käsitlema tollimaksuna, sest sellel on tollimaksuga samasugune otstarve.
- B. Esimese astme kohus on jätnud tähelepanuta asjaolu, et ekspordimata C suhkrule kohalduva maksusumma määramisviis näitab, et maksu tuleb käsitleda tollimaksuna.
- C. Esimese astme kohus on jätnud tähelepanuta asjaolu, et ekspordimata C suhkrule pealt tasumisele kuuluva summa määramisviis näitab, et maksu tuleb käsitleda tollimaksuna.

Kolmanda võimalusena esitatud õiguslik alus

Esimese astme kohus on Cosun'i apellatsioonkaebuses teise ja kolmanda võimalusena esitatud õigusliku aluse analüüsil rikkunud ühenduse õigust.

Käesolev õiguslik alus koosneb kahest väitest:

- A. Cosun'i asjas esimese astme kohtule esitatud hagiavalduse teise õigusliku aluse analüüsil ületas esimese astme kohus vaidluse piire.
- B. Ekslikult ei analüüsi esimese astme kohus Cosun'i asjas kolmanda võimalusena esitatud õiguslikku alust.

Neljanda võimalusena esitatud alus

Võrdõiguslikkuse, õiguskindluse ja õigluse põhimõtete rikkumine.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 14. veebruari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu

(Kohtuasi C-70/05)

(2005/C 82/46)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 14. veebruaril 2005 hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on Denis Martin, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei võtnud vastu õigus- ja haldusnorme nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, ⁽¹⁾ täitmiseks, on see liikmesriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Luksemburgi Suurhertsogiriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 2. detsembril 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 303, 2.12.2000, lk 16.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 14. veebruari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu

(Kohtuasi C-71/05)

(2005/C 82/47)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 14. veebruaril 2005. aastal hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on Mikko Huttunen, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole võtnud vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/30/EÜ, müraga seotud käitamispiirangute eeskirjade ja -korra kehtestamise kohta ühenduse lennuväljadel, ⁽¹⁾ ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud temale sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Luksemburgi Suurhertsogiriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. veebruari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 28. septembril 2003.

(Kohtuasi C-74/05)

(¹) EÜT L 85, 28.3.2002, lk 40.

(2005/C 82/49)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. veebruari 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-73/05)

(2005/C 82/48)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 15. veebruaril 2005. aastal hagi Prantsuse Vabariigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on Nicola Yerrell, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole võtnud vastu 22. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/34/EÜ, millega muudetakse tööaja korralduse teatavaid aspekte käsitlevat nõukogu direktiivi 93/104/EÜ, et hõlmata nimetatud direktiivist välja jäetud sektoreid ja tegevusalasid, (¹) ülevõtmiseks kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme ja/või ei ole komisjonile nimetatud meetmetest teatanud, on Prantsuse Vabariik rikkunud talle EÜ asutamislepingust tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 1. augustil 2003.

(¹) EÜT L 195, 1.8.2000, lk 41.

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 15. veebruaril 2005. aastal hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on Nicola Yerrell, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/79/EÜ, mis käsitleb Euroopa Lennuettevõtjate Ühenduse (AEA), Euroopa Transporditöötajate Föderatsiooni (ETF), Euroopa Lennumeeskonnaliikmete Liidu (ECA), Euroopa Piirkondlike Lennuettevõtjate Ühenduse (ERA) ja Rahvusvahelise Lennutranspordi- ettevõtjate Ühenduse (IACA) sõlmitud kokkulepet tsiviillennunduse lennupersonali tööaja korralduse kohta, (¹) ülevõtmiseks kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme või taganud, et töösuhte pooled kehtestaksid vajalikud meetmed lepinguga ja/või ei ole komisjonile nimetatud meetmetest teatanud, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud EÜ asutamislepingust tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Luksemburgi Suurhertsogiriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 1. detsembril 2003.

(¹) EÜT L 302, 1.12.2000, lk 57.

Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi 17. veebruari 2005. aasta hagi Euroopa Liidu Nõukogu vastu

(Kohtuasi C-77/05)

(2005/C 82/50)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriik esitas 17. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Euroopa Liidu Nõukogu vastu. Hageja esindaja on Elizabeth O'Neill, kohtudokumentide kättemoetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- 1) tühistada nõukogu 26. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2007/2004 Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri asutamise kohta (¹);
- 2) teha EÜ artikli 233 alusel otsus, et pärast piiriagentuuri määruse tühistamist kuni selles küsimuses uue õigusakti vastuvõtmiseni kehtivad piiriagentuuri määruse sätted edasi, välja arvatud osas, milles need välistavad Ühendkuningriigi osalemise piiriagentuuri määruse kohaldamises;
- 3) jätta kohtukulud nõukogu kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühendkuningriigil ei võimaldatud osaleda nõukogu 26. oktoobri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 2007/2004 Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri asutamise kohta (edaspidi: piiriagentuuri määrus) vastuvõtmisel vaatamata sellele, et Ühendkuningriik oli teatanud oma sellekohasest soovist vastavalt Schengeni *acquis'* Euroopa Liitu integreerimise protokollile (edaspidi: Schengeni protokoll) artikli 5 lõikele 1 ning Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha protokollile artikli 3 lõikele 1. Piiriagentuuri määruse tühistamist taotletakse põhjendusel, et kuna Ühendkuningriigil ei võimaldatud selle vastuvõtmises osaleda, on tegemist olulise menetlusnormi rikkumisega ja/või asutamislepingu rikkumisega EÜ artikli 230 teise lõigu tähenduses.

Ühendkuningriigi peamine vastuväide seisneb selles, et kuna nõukogu ei võimaldanud Ühendkuningriigil piiriagentuuri määruse vastuvõtmisel osaleda, on nõukogu tegutsenud Schengeni protokollile artikli 5 ja artikli 4 vahelist suhet ekslikult tõlgendades. Ühendkuningriik väidab täpsemalt järgmist:

- (a) Nõukogu tõlgendus, mille kohaselt Schengeni protokollile artikli 5 antud osalemisõigus kehtib ainult nende meetmete suhtes, mis tuginevad neile Schengeni *acquis'* sätetele, milles Ühendkuningriik osaleb vastavalt artikli 4 alusel vastu

võetud nõukogu otsusele, on vastuolus nende artiklite struktuuri ja sõnastusega, artiklis 5 ette nähtud korra olemuse ja artikli 5 kohta tehtud deklaratsiooniga, mis on lisatud Amsterdamile lepingu lõppaktile;

- (b) Nõukogu poolt Schengeni protokollile antud tõlgendus ei ole vajalik, et Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha protokollile artiklis 7 sisalduval "ei piira" tingimisel oleks kasulik mõju. Samuti ei ole selline tõlgendus vajalik Schengeni *acquis'* terviklikkuse säilitamiseks. *Acquis'* kaitsmise vahendina oleks selle kahjulik mõju Ühendkuningriigile äärmiselt ebaproportsionaalne.

- (c) Arvestades Schengeni *acquis'*le tuginevate meetmete mõiste laia ja vaba tõlgendamist, mida nõukogu on kasutanud, võib Schengeni protokollile artiklis 5 ettenähtud kord sellisel kujul, nagu seda tõlgendab nõukogu, toimida viisil, mis rikub õiguspärase ootuse põhimõtet ning süvendatud koostööd reguleerivaid põhimõtteid.

Teise võimalusena väidab Ühendkuningriik, et kui nõukogu poolt Schengeni protokollile artikli 5 ja artikli 4 vahelisele seosele antud tõlgendus on õige, tähendaks see artikli 5 tähenduses Schengeni *acquis'*le tugineva meetme mõiste kitsast tõlgendust, mille kohaselt on tegemist *acquis'*ga lahutamatu seotud meetmega; piiriagentuuri määrus ei ole selline meede.

⁽¹⁾ ELT L 349, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Amtsgericht Freiburg 14. jaanuari 2005. aasta määrusega rahatrahvi määramist käsitlevas kohtuasjas Bernd Voigt versus Bußgeldbescheid des Regierungspräsidiums Karlsruhe-Bretten

(Kohtuasi C-83/05)

(2005/C 82/51)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Amtsgericht Freiburg'i 14. jaanuari 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse rahatrahvi määramist käsitlevas kohtuasjas Bernd Voigt v. Bußgeldbescheid des Regierungspräsidiums Karlsruhe-Bretten, mis saabus kohtukantseleisse 18. veebruaril 2005.

Amtsgericht Freiburg küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiivi 70/156/EMÜ, (¹) nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/53/EMÜ (²) sõnastuses, mis on saksa õigusesse üle võetud 9. detsembri 1994. aasta määrusega EG-TypV, (9.12.1994. aasta määrus mootorsõidukite ja nende osade ühenduse tüübikinnituse kohta, viimati muudetud 7.2.2004.aastal), tuleb tõlgendada selliselt, et mootorsõiduki juht, kelle sõiduk on ühenduse tüübikinnitusemenetluse alusel antud tüübikinnitustunnistuse kohaselt registreeritud kui sõiduauto, on õigustatud võtma sõiduki liikluses kasutusele kui kinnitatud tüüpi mootorsõiduki ja eelkõige, kas asjaomase mootorsõiduki juht peab järgima sõiduautodele kehtestatud kiirusepiiranguid?
2. Kas liikluseeskirjade rikkumiste üle järelevalvet teostavad ametiasutused võivad ühenduse tüübikinnituse alusel Kraftfahrt-Bundesamt'i (saksa tüübikinnitusasutus) väljaantavaid tüübikinnitusi ja nendele ühenduse tüübikinnitustele tuginevate saksa mootorsõidukeid registreerivate asutuste poolt sõidukite registreerimisi tunnistada sõidukitüübi määramisel ebaoluliseks, juhul kui asi puudutab sellist tüüpi mootorsõiduki juhi kiirusepiirangutest kinnipidamise tuvastamist?

(¹) EÜT L 42, lk 1.

(²) Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/53/EMÜ, millega muudetakse nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiivi 70/156/EMÜ liikmesriikide mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitusega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 18. veebruari 2005. aasta hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu

(Kohtuasi C-90/05)

(2005/C 82/52)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 18. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Luksemburgi Suurhertsogiriigi vastu. Hageja esindaja on Dimitris Triantafyllou, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Pärast Luksemburgi Suurhertsogiriigile märkuste esitamise võimaldamist ja 7. juuli 2004. aasta põhjendatud arvamuse esitamist ning arvestades peasekretariaadis 13. oktoobril 2004 registreeritud Luksemburgi Suurhertsogiriigi valitsuse vastust,

palub Euroopa Ühenduste Komisjon Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole kinni pidanud välismaal asuvatele maksukohustuslastele käibemaksu tagastamiseks ettenähtud kuuekuulisest tähtajast, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud Nõukogu 6. detsembri 1979. aasta kaheksanda käibemaksu direktiivi 79/1072/EMÜ (¹) artikli 7 neljandast lõigust tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Luksemburgi Suurhertsogiriik, kes on selle direktiivi nõuetekohaselt siseriiklikku õigusesse üle võtnud, ei pea välismaal asuvatele maksukohustuslastele käibemaksu tagastamisel praktikas kinni direktiivi artikli 7 neljandas lõigus sätestatud kuuekuulisest tähtajast. Luksemburgi pädev asutus tagastab käibemaksu pidevalt olulise hilinemisega. Lisaks sellele ei näe Luksemburgi õigusnormid ette viivitusintressi, mis hüvitaks sellise hilinemisega tekitatud kahju.

(¹) Nõukogu 6. detsembri 1979. aasta kaheksas direktiiv 79/1072/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta - välismaal asuvatele maksukohustuslastele käibemaksu tagastamise kord, EÜT L 331, 27.12.1979, lk 11.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 21. veebruari 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-92/05)

(2005/C 82/53)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 21. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Prantsuse Vabariigi vastu. Hageja esindajad on Bruno Stromsky ja Bernhard Schima, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) sedastada, et jättes vastu võtmata õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud komisjoni 23. aprilli 2003. aasta direktiivi 2003/32/EÜ, millega kirjeldatakse üksikasjalikult nõukogu direktiivis 93/42/EMÜ ettenähtud nõudeid loomseid kudesid kasutades valmistatud meditsiiniseadmetele, ⁽¹⁾ ülevõtmiseks, on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- 2) teise võimalusena sedastada, et jättes komisjonile siseriiklike õigusnormide tekstid edastamata, on Prantsuse Vabariik rikkunud direktiivist 2003/32/EÜ tulenevaid kohustusi.

- 3) jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriikliku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 1. jaanuaril 2004.

⁽¹⁾ ELT L 105, 26.4.2003, lk 18.

ESIMESE ASTME KOHUS

ESIMESE ASTME KOHTU

26. jaanuari 2005. aasta otsus

kohtuasjas T-193/02: Laurent Piau versus Euroopa Ühenduste Komisjon ⁽¹⁾

(Rahvusvahelise Jalgpalliliitude Föderatsiooni (FIFA) mängijate esindajate tegevust puudutav eeskiri — Ettevõtjate ühenduse otsus — EÜ artiklid 49, 81 ja 82 — Kaebus — Ühenduse huvi puudumine — Tagasilükkamine)

(2005/C 82/54)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas T-193/02: Laurent Piau, elukoht Nantes (Prantsusmaa), esindaja advokaat M. Fauconnet, v. Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad O. Beynet ja A. Bouquet, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), keda toetas Rahvusvaheline Jalgpalliliitude Föderatsioon (FIFA), asukoht Zürich (Šveits), esindajad advokaadid F. Louis ja A. Vallery, mille esemeks on tühistada komisjoni 15. aprilli 2002. aasta otsus, millega lükati tagasi hageja esitatud kaebus Rahvusvahelise Jalgpalliliitude Föderatsiooni (FIFA) mängijate esindajate tegevust puudutavate eeskirjade kohta, tegi esimese astme kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees H. Legal ning kohtunikud V. Tiili ja M. Vilaras; kohtusekretär ametnik I. Natsinas, 26. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta hageja kanda nii enda kui ka komisjoni kohtukulud.
3. Fédération internationale de football association kannab oma kohtukulud ise.

⁽¹⁾ EÜT C 219, 14.9.2002.

ESIMESE ASTME KOHTU

26. jaanuari 2005. aasta otsus

kohtuasjas T-267/03: Anna Maria Roccato versus Euroopa Ühenduste Komisjon ⁽¹⁾

(Ametnikud — Sisekonkurss — Suulisele katsesele mittelubamine — Konkursikomisjoni kaalutusõigus — Kohtuliku kontrolli ulatus)

(2005/C 82/55)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas T-267/03: Anna Maria Roccato, Euroopa Ühenduste Komisjoni endine ametnik, elukoht Brüssel (Belgia), esindajad advokaadid G. Vandersanden ja L. Levi, versus Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad H. Tserepa-Lacombe ja F. Clotuche-Duvieusart, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), mille esemeks on esiteks nõue tühistada konkursi COM/PB/99 konkursikomisjoni 24. jaanuari 2003. aasta otsus ning teiseks kahju hüvitamise nõue, tegi esimese astme kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees H. Legal ning kohtunikud V. Tiili ja V. Vadapalas; kohtusekretär ametnik I. Natsinas, 26. jaanuaril 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud poolte endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 239, 4.10.2003.

**U.S. Steel Košice s.r.o. 20. detsembri 2004. aasta hagi
Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-489/04)

(2005/C 82/56)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

U.S. Steel Košice s.r.o., asukoht Košice (Slovaki Vabariik), esitas 20. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on *barrister* D. Hueting, *solicitor* C. Thomas ja advokaat E. Vermulst.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsus, mis käsitleb siseriiklikku saastekvootide kava kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamiseks, millest Slovaki Vabariik andis teada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ;

— jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja on Slovakkia ainuke terast tootev äriühing. Käesolevas hagiavalduses taotleb hageja komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsuse, mis käsitleb siseriiklikku saastekvootide kava kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamiseks, millest Slovaki Vabariik andis teada vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ, (1) tühistamist.

Hageja väidab oma hagi toetuseks kõigepealt, et vaidlustatud otsus rikub direktiivi 2003/87 artikli 9 lõiget 3, kuna sellest selgub, nagu kiidaks komisjon siseriikliku kava heaks, kui eraldatud saastekvootide koguhulk on väiksem kui kavas nimetatud üksikute eraldatud saastekvootide ja reserve summa. Lisaks leiab hageja, et vaidlustatud otsus rikub direktiivi 2003/87 III lisa 1. ja 2. kriteeriumi, kuna ta piirab Slovaki Vabariigi poolt eraldatavate saastekvootide kogust selliselt, et see kogus on tunduvalt väiksem algselt teada antud kogusest, mis oli vastavuses Slovaki Vabariigi kohustustega Kyoto protokollis raames. Hageja väidab ka, et komisjon on kuritarvitanud oma pädevust, kuna vaidlustatud otsusega soovitakse saavutada saastekvootide puudust – seega eesmärki, mis ei vasta direktiivis 2003/87 nimetatud eesmärkidele, ja et see tugineb läbinähtamatutel kahekülgsel läbirääkimistel, mis direktiivi 2003/87 kohaselt ei ole lubatavad. Vaidlustatud otsus rikub ka mittediskrimineeri-

mise põhimõtet, kuna komisjon on lubamatult kohelnud Slovaki Vabariiki teisiti kui Saksamaad ja esimest kaheksat liikmesriiki, kelle saastekvootide kavad komisjon sai, ning teisest küljest ei kohelnud Slovaki Vabariiki lubamatult teisiti kui Eestit ja Lätit. Hageja arvates rikub vaidlustatud otsus ka proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ta esiteks näib kava heaks kiitvat, kuigi Slovaki Vabariigi poolt esitatud saastekvootide kogust on vähendatud rohkem, kui see oleks olnud vajalik ja mõõdukas, ning teiseks, kuna komisjon ei ole arvestanud saastekvootide koguhulga vähendamise mõju üksikutele käitistele. Lõpuks leiab hageja, et vaidlustatud otsuse põhjendused ei ole mõistlikud või küllaldased.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

**Merant GmbH 21. detsembri 2004. aasta hagi Siseturu
Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu**

(Kohtuasi T-491/04)

(2005/C 82/57)

(Hagiavaldus esitati saksa keeles)

Merant GmbH, asukoht Ismaning (Saksamaa Liitvabariik), esitas 21. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu. Hageja esindaja on advokaat A. Schulz.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool Focus Magazin Verlag GmbH, München (Saksamaa Liitvabariik).

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 18. oktoobri 2004. aasta otsus asjas R-542/2002-2;

— kinnitada vastulausete osakonna 29. aprilli 2002. aasta otsuse (otsus nr 1198/2002) kehtivust, st lükata tagasi ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlus nr 453 720 järgmiste kaupade ja teenuste osas:

Klassi 9 kuuluvad informatsiooni sisaldavad seadmetes kasutatavad igat liiki andmekandjad ning tarkvara, eriti digitaal- ja analoogandmekandjad koos nt kultuurilise, teadusliku ning tööstusliku või tehnilise teabega; programmeeritud disketid, videokompaktplaadid, kompaktplaadid ja kiip-disketid, magnetlindiseadmed;

klassi 16 kuuluvad trükitooted, ajalehed ja ajakirjad, raamatud, plakatid, kleebised, kalendrid, fotod, kirjutusmasina tarvikud, kantseleitarbed, nimelt mitteelektronilised, kirjutusvahendid, sullepead, täitesullepead, õppe- ja näitvahendid, sh mudelid ning teadetetahvlid;

klassi 41 kuuluvate digitaal- ja analoogandmekandjate väljandmine nt kultuurilise, teadusliku, spordialase ja tööstusliku või tehnilise teabega ning kaasajastamise teenused ka CD-ROMi jaoks; klassi 42 kuuluvad toimetaja teenused;

— jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kanda.

Apellatsioonikoja otsus: Focus Magazin Verlag GmbH kaebus rahuldada ning lükata hageja vastulause tagasi.

Esitatud õiguslikud alused: Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b on ebaõigelt kohaldatud. On oht ajada need kaks kaubamärki segamini. Hilisem, registreeritud kaubamärk võttis varasema kaubamärgi ühe osa identselt üle ning kaubamärkide omanike poolt pakutavad kaubad ja teenused on osaliselt identsed ja osaliselt väga suurel määral sarnased.

Jungbunzlauer AG, Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, Jungbunzlauer Holding AG ja Jungbunzlauer Austria AG 23. detsembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-492/04)

(2005/C 82/58)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Focus Magazin Verlag GmbH

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "FOCUS" kaupadele ja teenustele klassides 3, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41, 42 – taotlus nr 453 720

Teise kaubamärgi või tähise omanik: Hageja vastulausemenetluses:

Teine kaubamärk või tähis: Rahvusvaheline kujutismärk "MICRO FOCUS" kaupadele ja teenustele klassides 9, 16, 41 ja 42

Vastulausete osakonna otsus: Rahuldada vastulause osaliselt.

Jungbunzlauer AG, asukoht Basel (Šveits), Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, asukoht Ladenburg (Saksamaa), Jungbunzlauer Holding AG, asukoht Chur (Šveits) ja Jungbunzlauer Austria AG, asukoht Viin, esitasid 23. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaadid R. Bechtold, M. Karl, U. Soltész ja C. Steinle.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

1. tühistada komisjoni 29. septembri 2004. aasta otsus tervikuna (asjas COMP/E-1/36.756 - naatriumglükonaat);

teise võimalusena, tühistada komisjoni otsus üksikute otsuse adressaatide suhtes;

kolmanda võimalusena, vähendada otsusega määratud rahatrahvi;

2. jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda;

3. kaasata menetluse T-312/01 toimik ning võtta kasutusele kõik muud kohtule sobivatena näivad menetluskäigu juhtimiseks vajalikud meetmed.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses tuvastas komisjon, et hagejad olid osalised kestvas kokkuleppes ja/või kooskõlastasid oma tegevust naatriumglükonaadisektoris ning rikkusid seega EÜ artikli 81 lõiget 1 ning EMÜ asutamislepingu artiklit 53. Sellega seoses määrati ettevõtjatele rahatrahvid.

Hagejad vaidlustavad nimetatud otsuse ning leiavad, et rikkumiste eest vastutab ainult Jungbunzlauer Ladenburg GmbH. Jungbunzlauer Austria AG ja Jungbunzlauer AG ei ole olnud osalised nimetatud rikkumistes ning nad ei avaldanud mõju Jungbunzlauer Ladenburg GmbH turukäitumisele ning ettevõtetepoliitikale. Nad ei vastuta ka tulenevalt oma ühinguõiguslikust seotusest Jungbunzlauer Ladenburg GmbH'ga ning seoses oma kuuluvusega Jungbunzlauer'i gruppi. Jungbunzlauer Holding AG on puhas holding ettevõtte, kellel ei ole olulist mõju tootmisvõimsusele ning hinnapoliitikale ja seega ka Jungbunzlauer Ladenburg GmbH turukäitumisele seoses naatriumglükonaadiga.

Isegi juhul, kui Jungbunzlauer Austria AG, Jungbunzlauer AG ja Jungbunzlauer Holding AG oleksid rikkumiste eest vastutavad, mis hagejate arvates nii ei ole, siis ei olnud komisjon aegumise tõttu enam pädev rahatrahvi määrama.

Hagejad väidavad veel, et Jungbunzlauer Ladenburg GmbH suhtes tehtud otsus oli formaalselt ja materiaalselt puudustega, kuna komisjon rikkus mitmeid reegleid ja põhimõtteid. Muuhulgas rikkus komisjon süütuse presumptsiooni ja hea halduse põhimõtteid sellega, et ta viis läbi haldusmenetluse ajal, mil sama kartelli suhtes oli veel üks kohtuasi menetluses ning milles langetati otsus 2. oktoobril 2001. Komisjon rikkus "teise", 29. septembri 2004. aasta otsusega õiguspärase ootuse ning *ne bis in idem* põhimõtteid. Lisaks kestis menetlus ebaproportsionaalselt kaua.

Rahatrahvi määramist käsitlevas osas väidavad hagejad muuhulgas, et neile määratud rahatrahv on ebaproportsionaalselt kõrge ning ületab rahatrahvide kindlaks määratud ülempiiri, et komisjon lähtub vales kestusest, et Jungbunzlauer Ladenburg GmbH ei ole rikkumise organiseerija ning et liiga pikk menetluse kestus kujutab endast kergendavat asjaolu.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 24. detsembri 2004. aasta hagi Informations-Industrie Consulting GmbH vastu

(Kohtuasi T-500/04)

(2005/C 82/59)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 24. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Informations-Industrie Consulting GmbH, asukoht Königswinter (Saksamaa) vastu. Hageja esindajad on G. Braun, W. Wils ja N. Knittlmayer, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. mõista kostjalt hageja kasuks välja 181 236,61 eurot koos 4 % intressimääraga arvates 1.11.1998. aastast;

1. jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja sõlmis 1996. aastal kostjaga kaks lepingut, millega hageja kohustus andma kostjale rahalist toetust kahe üleeuroopalise kultuuriprojekti läbiviimiseks. Rahaline toetus pidi katma 50 % kostja tehtavatest projektikuludest, juhul kui neid kulutusi tehakse ja põhjendatakse lepingu kohaselt. Nimetatud lepingute alusel sai kostja 1997. aastal rahalise toetuse kogusummast ettemaksena kokku 400 821 Saksa marka (204 936,52 eurot).

Pärast projekti lõpetamist esitas kostja väidetavad projektikulud, mille ulatuses ta tahtis maha arvata ettemakstud rahalise toetuse. Vaatamata sellele viis hageja läbi kontrolli ja tuli järeldusele, et kostjal oli õigus mõlema projekti rahalisele toetusele ainult kogusummas 46 300,18 Saksa marka (23 672,91 eurot). Seetõttu nõuab hageja ülejäänud summa tagasimaksmist 181 263,61 euro (354 520,82 Saksa marka) ulatuses.

V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V. 10. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-5/05)

(2005/C 82/60)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e.V. (asukoht Berliin) esitas 10. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on advokaat K. Kühne.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. tühistada 11. novembri 2004. aasta kirjaga teatatud juurdepääsust keeldumine komisjonile 12. mail 1978 saadetud taotlusele, millega saksa ametiasutused taotlesid erimeetmete kehtestamiseks loa andmist;

2. jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumentid

Määruse nr 1049/2001⁽¹⁾ artikli 4 lõikele 5 ja lõikele 6 tuginedes lükkas komisjon vaidlustatud kirjaga tagasi hageja taotluse pääseda juurde Saksa Liitvabariigi taotlusele, millega Saksa Liitvabariik soovis saada luba erimeetmete kehtestamiseks vastavalt nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ⁽²⁾ artiklile 27.

Hageja väidab, et taotlusele juurdepääsu andmisest keeldumine tähendab sisuliselt hageja õiguskaitsest ilmajätmist, kuna hageja kaebuse tagasilükkamine põhimenetluses tugineb nõutud dokumentidele. Hageja leiab lisaks, et juurdepääsust keeldumine rikub määrust nr 1049/2001.

Hageja leiab, et juurdepääsust keeldumine või täpsemalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 5 rikub EL artiklit 1 ja

EÜ artikleid 21, 207, 253 ja 255, kuna nõutavale dokumendile juurdepääsust keeldumine ei ole sisuliselt põhjendatud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001, üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43).

⁽²⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1).

DEF-TEC Defense Technology GmbH 12. jaanuari 2005. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T- 6/05)

(2005/C 82/61)

(Hagiavaldus esitati inglise keeles)

DEF-TEC Defense Technology GmbH, asukoht Frankfurt (Saksamaa) esitas 12. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu. Hageja esindaja on jurist H. Daniel.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool Defense Technology Corporation of America, asukoht Jacksonville, Florida (USA).

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 8. novembri 2004. aasta otsus asjas R 493/2002-2;

— tunnistada kehtetuks Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja otsus nr 722/2002 vastulausemenetluses;

— jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Kujutismärk "FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR" kaupadele klassides 5 (farmaatsitarbed jne), 8 (käsi-tööriistad ja -töövahendid jne) ja 13 (laske-moon jne) (taotlus nr 643668)

Kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses: Defense Technology Corporation of America.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: siseriiklik rahvusvaheline, sõna- ja kujutismärk "FIRST DEFENSE"

Vastulausete osakonna otsus: jätta taotlus rahuldamata

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Õiguslikud alused: Nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94⁽¹⁾ artikli 8 lõike 3 rikkumine. Hageja vaidlustab järelduse, et ta ei ole piisavalt tõendanud kaubamärgiomaniku nõusolekut asjaomase kaubamärgi registreerimisel

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1).

Viasat Broadcasting UK Ltd, West Drayton'i 20. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-16/05)

(2005/C 82/62)

(Kohtumenetluse keel: taani)

Viasat Broadcasting UK Ltd, asukoht West Drayton (Ühendkuningriik) esitas 20. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on advokaat Simon Evers Hjelmberg.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. tühistada komisjoni 6. oktoobri 2004. aasta otsuse riigiabi asjas N 313/2004 — Taani (K(2004)3632 lõplik), mis käsitleb TV2/DANMARK A/S-i omakapitali suurendamist, punkt 55;
2. jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsus puudutab avalikku teenust pakkuva riigiettevõtte TV2/DANMARK A/S-i omakapitali suurendamise kavatsust. Omakapitali suurendamine, mis hõlmab Taani riigi kapitalisüsti ja riigilt saadud laenu ümbervormistamist aktsiakapitali, peeti vajalikuks komisjoni 19. mai 2004. aasta otsusega,⁽¹⁾ millega Taani riiki kohustati nõudma TV2/DANMARK A/S-ile ebaseaduslikult antud riigiabi tagastamist, kuna see oleks tehniliselt põhjutanud ettevõtte pankroti.

Vaidlustatud otsusest nähtub, et komisjon ei suutnud välistada võimalust, et TV2 kavandatava omakapitali suurendamisega võib kaasneda riigibielemente EÜ artikli 87 lõike 1 mõttes. Vaidlustatava otsuse punktis 55 tunnistas komisjon siiski, et TV2 omakapitali suurendamisega kaasnev võimalik riigiabi oli EÜ artikli 86 lõike 2 kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

Oma väidete toetuseks väidab hageja, et komisjon tegi õigusliku vea, jättes sedastamata, et omakapitali suurendamise kavatus on vastuolus EÜ artikli 87 lõikega 1. See argument põhineb muuhulgas järgneval:

- põhjus, miks TV2/DANMARK A/S-i omakapitali taheti suurendada, oli ebaseadusliku riigiabi tagastamise nõue, mistõttu uue abi (omakapitali suurendamise) lubamine tähendaks seda, et EÜ artikli 87 lõige 1 ja komisjoni 19. mai 2004. aasta otsus kaotaksid oma iseseisva tähenduse,
- turuinvestori põhimõttega kooskõlas olevaks ei või lugeda omakapitali suurendamist, mille käigus aktsiakapital tõstetakse optimaalse kapitalistruktuurini,
- TV2/DANMARK A/S teenis 2003. aastal kasumit ilma riigi abita, mis viitab, et ettevõtte on ise suuteline moodustama soovitud aktsiakapitali, ja
- optimaalset kapitalistruktuuri ei ole selleks vaja, et TV2/DANMARK A/S saaks täita oma avaliku teenuse osutamise ülesannet,

Lisaks väidab hageja, et komisjon tegi õigusliku vea, leides, et omakapitali suurendamisega kaasnedes võivad riigiabi elementid olla EÜ artikli 86 lõike 2 kohaselt ühisturuga kokkusobivad. See argument põhineb eelkõige järgneval:

- EÜ artikli 86 lõike 2 kohaldamisulatus piirdub tavaliselt üldist majandushuvi esindava teenuse (avaliku teenuse) neto lisakulutuste hüvitamisega, mistõttu see säte ei puuduta riigi investeeringuid neid teenuseid osutatavatesse ettevõtetesse,
- Taani valitsuse investeering TV2/DANMARK'i (omakapitali suurendamine) ei ole hüvitis ostetud avalike teenuste eest ning seega ei ole hüvitis avalike teenuste osutamisest tulenevate neto lisakulutuste eest,
- TV2/DANMARK A/S-il ei näi olevat avaliku teenuse kohustustega seonduvaid neto lisakulutusi,
- komisjon ei kontrollinud üle avaliku teenuse mõistet ning aktsepteeris seetõttu selle mõiste eriti laia määratlust, mille kohaselt TV2/DANMARK'i kogu programmivalik on avalik teenus, mille tõttu EÜ artikli 86 lõike 2 kohane proportsionaalsuse tuvastamine kaotab oma sisu ja
- EÜ artikli 86 lõike 2 alusel ei või lubada riigiabi selleks, et riigi omandis olevaid äriühinguid müügi jaoks ahvatlemaks muuta.

Viimaks märgib hageja, et komisjon oli piiratud kavandatava omakapitali suurendamise hindamisel EÜ artikli 87 lõikega 2 ja EÜ artikli 87 lõikega 3, eelkõige EÜ artikli 87 lõike 3 punktiga c, ning ühenduse suunistega riigiabi kohta raskustes olevate ettevõtjate päästmiseks ja ümberkuundamiseks⁽²⁾ ning et kavandatav omakapitali suurendamine ei ole täida nende sätete kohaseid tingimusi.

⁽¹⁾ Komisjoni 19. mai 2004. aasta otsus K(2004)1814 lõplik asjas C 2/2003 (endine NN 22/2002) Taani poolt TV2/DANMARK'i kasuks võetud meetmed.

⁽²⁾ Komisjoni teatis, ELT C 244, 1.11.2004, lk 2.

France Télécom'i 10. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-17/05)

(2005/C 82/63)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

France Télécom, äriühingu asukoht Pariis, esitas 10. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Antoine Gosset-Grainville ja Laurent Godfroid.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. tühistada komisjoni 2. augusti 2004. aasta otsus nr K(2004)3061, mis käsitleb Prantsusmaa poolt France Télécom'ile antavat riigiabi;
2. jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja poolt antud kohtuasjas esitatud õiguslikud alused ja peamised argumendid on samad, mis ta esitas kohtuasjas T-427/04.

Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB ja Outokumpu Copper BCZ S.A. 20. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-19/05)

(2005/C 82/64)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Boliden AB, asukoht Stockholm (Rootsi), Outokumpu Copper Fabrication AB, asukoht Västerås (Rootsi) ja Outokumpu Copper BCZ S.A., asukoht Liège (Belgia), esitasid 20. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on juristid C. Wetter ja O. Rislund.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsuse (asi COMP/E-1/38.069 – Copper Plumbing Tubes) artikli 1 lõiked a, b ja c selles osas, milles nimetatud artiklid puudutavad ajavahemikke 1. juuli 1995 - 27. august 1998 ning 10. detsember 1998 - 7. oktoober 1999;

— muuta vaidlustatud otsuse artiklit 2 ning vähendada hagejalt nõutava trahvi suurust;

— jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et hagejad on koos mitmete teiste ettevõtjatega rikkunud EÜ artikli 81 lõiget 1, osaledes omavahel seotud kokkulepetes ning kooskõlastatud tegevustes, mis hõlmasid hindade kindlaksmääramist ja turgude jagamist vasktorustike sektoris.

Oma hagi toetuseks leiavad hagejad, et kuna komisjon järeldas, et hagejad on osalenud ühesainsas vältavas rikkumises, mis kestis 3. juunist 1998 kuni 22. märtsini 2001, siis on komisjon teinud EÜ artikli 81 lõike 1 kohaldamisel õigusliku vea. Hagejad väidavad, et isegi juhul, kui rikkumist käsitleda üheainsa ja vältavana, on komisjon rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, jättes arvestamata hagejate vähendatud osalemist rikkumise olulisel perioodil. Hagejad leiavad, et komisjon on väärtalt pidanud hagejate asjas aegumistähtaegu kohaldamatuks ja et seega poleks komisjon, arvestades uurimismenetluse alguseks 22. märts 2001, tohtinud määrata trahvi nende rikkumiste eest, mis lõppesid enne 22. märtsi 1996. Lõpuks väidavad hagejad, et komisjon ei kohaldanud nende suhtes korrektselt oma boonuseregulatsiooni ega 1998. aasta juhiseid trahvide arvestamise aluste kohta, kuna komisjoni poolt trahvimäära vähendamine ei kajasta õigesti hagejatepoolset koostööd. Samadel alustel väidavad hagejad, et rikutud on diskrimineerimise keelu põhimõtet, kuna neile kohaldati sama alandatud trahvimäära kui ühe teise kõnealuses rikkumises osalenu puhul, kuigi hagejad tegid sellest teisest ettevõtjast rohkem koostööd.

Outokumpu OYJ ja Outokumpu Copper Products OY 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-20/05)

(2005/C 82/65)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Outokumpu OYJ, asukoht Espoo (Soomes) ja Outokumpu Copper Products OY, asukoht Espoo (Soomes), esitasid 21. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on barrister J. Ratliff ja juristid F. Distefano ja J. Luostarinen.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsuse (asi COMP/E-1/38.069 — Copper Plumbing Tubes) artikkel 2 selles osas, mis puudutab hagejalt nõutava trahvi suurust;

— vähendada hagejalt nõutava trahvi suurust;

— jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et hagejad on koos mitmete teiste ettevõtjatega rikkunud EÜ artikli 81 lõiget 1, osaledes omavahel seotud kokkulepetes ning kooskõlastatud tegevustes, mis hõlmasid hindade kindlaksmääramist ja turgude jagamist vasktorustike sektoris.

Oma hagi toetuseks leiavad hagejad, et kuna komisjon suurendas korduvate rikkumiste tõttu hagejatele määratud trahvisummat 50 % võrra, tuginedes sealjuures asjaolule, et hagejad olid sarnase rikkumise roostevaba terase valdkonnas juba toime pannud, siis on komisjon teinud õigusliku vea. Selles kontekstis väidavad hagejad, et komisjon on rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003⁽¹⁾ artiklit 23 ja oma 1998. aasta juhiseid trahvide arvestamise aluste kohta, üldist proportsionaalsus- ja võrdse kohtlemise põhimõtet ning teinud ilmse hindamisvea.

Lisaks on komisjon hagejate väitel teinud nii õigusliku kui õiguslike asjaolude hindamisvea, suurendades hoiatuseks hagejatele määratud trahvisummat 50 % võrra. Selles kontekstis väidavad hagejad, et komisjon hindas sellise hoiatusvahendi mõju vääralt ning vastuolus nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikliga 23, oma 1998. aasta juhistega trahvide arvestamise aluste kohta ja ka üldiseid trahvide määramise, karistamise ja proportsionaalsuse põhimõtetega, arvestades asjaolu, et hagejad omandasid ühinemise tulemusena teistest rikkumises osalenud ettevõtjatest suurema osatähtsuse kaubaturul alles päris rikkumise lõpus või isegi pärast seda. Samas kontekstis leiavad hagejad, et hinnates ainult käivet ja mitte kõiki hagejaid puudutavaid asjaolusid, on komisjon on teinud vea.

Lõpuks väidavad hagejad, et võttes trahvi määramisel arvesse mitte ainult vase toormaterjali ja valmis torustike vahetuskurssi tootjatele, vaid ka vase aluskäivet, mis ei kuulunud keelatud koostöö hulka, on komisjon teinud ilmse õigusliku vea. Hagejad leiavad, et selle tagajärjel määrati neile ebaproportsionaalselt kõrge trahv.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta, EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1.

Halcor Metal Works S.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-21/05)

(2005/C 82/66)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Halcor Metal Works S.A., asukoht Ateena (Kreeka) esitas 21. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on barrister I. S. Forrester ja juristid A. P. Schulz ja A. Komninos.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada otsuse artikli 1 punkt f ja artikli 2 punkt d Halcorile trahvi määramise osas;

- teise võimalusena määrata väiksem trahv, mis oleks EÜ asutamislepingu artikli 229 alusel piiramatute volitustega tegutseva Euroopa Kohtu hinnangul kohane;

- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja ei nõustu trahviga, mis määrati talle EÜ asutamislepingu artikli 81 lõike 1 alusel algatatud menetluses komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsusega asjas Comp/E-1/38-069, milles tuvastati kolm erinevat rikkumist vasktorustike sektoris.

Oma hagi toetuseks väidab hageja esiteks, et tema teo eest trahvi määramine on ülekohtune. Hageja leiab, et tema toimingud ei sisaldanud sellist tegu, mis oleks EÜ asutamislepingu artikli 81 alusel trahvimist väärt, et talle oli teiste asjaomase otsuse adressaatide poolt avaldatud survet, ja et tema osalus ekspordile ja majanduskasvule suunatud ettevõtjana kartellikokkulepped oli tõrkuv ja passiivne.

Hageja arvab lisaks, et talle määratud trahvi lähtepunkt oli ilmselgelt ekslik ja rikub võrdse kohtlemise põhimõtet. Hageja osundab, et otsus, milles teisi adressaate süüdistatakse kolmes erinevas rikkumises, süüdistab hagejat vaid ühes rikkumises, samas kui trahvi baasmäär arvestati kõigile adressaatidele ühel alusel. Hageja väidab veel, et ta ei kinnitanud kokkuleppeid ning et otsuses on rikkumise geograafilise ulatusega vääralt hõlmatud Kreeka.

Hageja leiab, et rikkumise ajalise kestuse pikendamisega on tehtud ilmne hindamis- ja õiguslik viga.

Lõpuks väidab hageja, et talle määratud trahv on ebaproportsionaalne võrreldes teistele asjaomase otsuse adressaatidele määratud trahvidega ning arvestades hagejaga seonduvaid erilisi asjaolusid. Siinkohal viitab hageja sellele, et ta vabal tahtel lõpetas nõupidamistel osalemise alates 1999. aastast ehk kaks aastat enne seda, kui komisjonini jõudsid kuuldused kartellikokkulepped, nõupidamistel osalemise lühiajalisusele, oma kohaloleku passiivsusele ning asjaolule, et komisjon sai tema käest tervikliku dokumentatsiooni, mis on vastuväiteteatise ja otsuse aluseks.

Antonello Violetti jt. 11. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Antonello Violetti, elukoht Cittiglio (Itaalia), ja kaksteist teist ametnikku esitasid 11. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindaja on advokaat Eric Boigelot.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

1. määrata kõik hagejaid puudutavad ning Euroopa Pettustevastase Ameti poolt suletud toimikud avalikustamisele;
2. määrata hagejate suhtes läbiviidud sisejuurdluste lõpparuanne avalikustamisele;
3. tühistada hagejate suhtes juurdlus;
4. tühistada Euroopa Pettustevastase Ameti märgukiri sisejuurdlustest teavitamise ning Itaalia justiitsasutuste teabe kohta;
5. tühistada Itaalia justiitsasutustele edastatud juurdluste aruanne;
6. tühistada kõik meetmed, mida võidakse võtta käesoleva hagi järgselt langetatavate otsuste kohta või neist tulenevalt;
7. mõista Euroopa Ühenduste Komisjonilt välja kahjuhüvitis ja intressid, mille suurus on õiglaselt ja heas usus arvestatuna 30 000 eurot iga hageja kohta ning mida võib menetluse käigus vähendada või suurendada;
8. jätta igal juhul kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Euroopa Pettustevastane Amet teavitas hagejaid, et algatatud on sisejuurdlus õnnetusjuhtumikindlustuse skeemi kohaldamise kohta. Teavitamise järel nõudsid asjaomased ametnikud juurdlema oma haiguskaardile. Nõudmist ei rahuldatud.

Õiguslik alus toetub personalieeskirjade artikli 73, teiste ametnike suhtes kohaldatava korra artikli 28, Euroopa Ühenduste ametnike õnnetusjuhtumite ja kutsuhaiguste vastu kindlustamise määrustiku rikkumisele ning õiguse üldpõhimõtete, nagu hea haldustava ja võrdne kohtlemine, järgimata jätmisele,

samuti hoolsuskohustuse ning selliste põhimõtete täitmata jätmisele, mis kohustavad Euroopa Pettustevastast Ametit ja komisjoni võtma otsuseid vaid õiguspärasel alusel, st asjassepuutuvatel põhjustel, mille osas pole tehtud ilmselget hindamisviga.

Hagejad leiavad, et õigusvastased on ka määrus 1073/1999⁽¹⁾ ja komisjoni 2. juuni 1999. aasta otsus 1999/396/EÜ,⁽²⁾ ning vaidlustavad need seega EÜ asutamislepingu artikli 241 alusel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta (EÜT L 136, lk 1)

⁽²⁾ Komisjoni 2. juuni 1999. aasta otsus 1999/396/EÜ, ESTÜ, Euratom pettuste, korruptsiooni ja muu ühenduste huve kahjustava ebaseadusliku tegevuse tõkestamisega seotud sisejuurdluste tingimuste kohta (EÜT L 149, lk 57)

Eric Gippini Fournier 10. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Eric Gippini Fournier, elukoht Brüssel, esitas 10. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on advokaat Anouk Theissen.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. tühistada otsus, millega määrati hagejale 2003. aasta ametialase edutamise raames null "peadirektoraadi eelispunkti", otsus, millega jäeti rahuldamata tema poolt edutamiskomitee esitatud kaebus hagejale "peadirektoraadi eelispunktide" (või "apellatsioonipunktide" või mistahes nimetusega eelispunktide) määramiseks, samuti otsus, millega keelduti eelispunktide määramisest institutsiooni heaks tehtud tööde eest vastavalt personalieeskirjade artikli 45 üldiste rakendussätete artiklile 9;

2. mõista komisjonilt hageja kasuks välja 2500 eurot moraalset kahju hüvitamiseks;
3. jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

— tühistada hagejaid puudutavas osas Euroopa Ühenduste Komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsus asjas COMP/C.38.238/B.2 — Hispaania toortubakasektor;

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja, komisjoni ametnik, kes oli teenistuse huvides lähetatud Euroopa Kohtusse ajavahemikul 1. märts 2002 kuni 6. oktoober 2003, väidab, et personalieeskirjade artikli 45 üldisi rakendussätteid on rikutud sellega, et tema teeneid ei võrreldud teiste peadirektoraaatide teiste ametnike teenetega. Samuti väidab ta, et suurem osa eelispunktide kategooriaid on ebaseaduslikud, kuna need on vastuolus personalieeskirjade artikliga 45 ja mittediskrimineerimise põhimõttega.

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja väidab, et on rikutud personalieeskirjade artikleid 5, 25, 43 ja 45, personalieeskirjade artikli 43 üldiste rakendussätete artikli 2 lõike 1 teist lõiku, samuti personalieeskirjade artikli 45 üldiste rakendussätete artikli 2 lõiget 1 ning artikli 6 lõikeid 3, 4 ja 5. Ühtlasi viitab hageja proportsionaalsuse, mittediskrimineerimise, võrdse kohtlemise ja õiguspärase ootuse põhimõtete rikkumisele. Lõpuks toob hageja esile menetlusnormide rikkumise, võimu kuritarvitamise, põhjenduste puudumise ning mitmetest dokumentidest ja otsustest teatamata jätmise, samuti ilmsed hindamisvead.

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et teiste ettevõtjate hulgas rikkusid hagejad EÜ artiklit 81, sõlmides perioodil 1996-2001 kokkuleppeid ja/või viies läbi kooskõlastatud tegevusi, mille eesmärk oli kindlaks määrata aastane (kõrgeim) keskmine igat liiki toortubaka (kõik kvaliteedid) tarnehind ja jaotada omavahel ostetava igat liiki toortubaka kogused. Komisjon leidis veel, et viimasel kolmel aastal (1999-2001) leppisid nad samuti omavahel kokku hinnavaheemikus iga toortubaka liigi kvaliteeditaseme kohta ning täiendavates tingimustes.

Standard Commercial Corporation'i, Standard Commercial Tobacco Corporation'i ja Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation'i 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Oma hagi toetuseks väidavad hagejad esiteks, et komisjon kohaldas EÜ artikli 81 lõiget 1 ja määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 lõiget 2 vääralt, lugedes hagejad vastutavaks rikkumise eest, mille pani toime nende tütarettevõtja. Hagejad leiavad, et komisjon ei suutnud tõendada ei asjaolu, et hagejad olid positsioonil, mis võimaldanuks neil kogu rikkumise kestuse jooksul oma tütarettevõtja üle otsustavat mõju avaldada, ega ka seda, et nad tegelikkuses oma tütarettevõtja tegevuse üle mingit mõju oleks rakendanud. Teise võimalusena väidavad hagejad samuti, et komisjon ei esitanud piisavaid põhjendusi, lugedes nad vastutavaks nende tütarettevõtja rikkumise eest.

Lisaks sellele leiavad hagejad, et komisjon rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet, jättes hagejate suhtes kohaldamata kriteeriumid, mida ta kohaldas välistamiseks teiste emaettevõtjate vastutust nende tütarettevõtjate osalemise eest kõnealuses rikkumises. Muuhulgas ei võetud arvesse asjaolu, et ühe hageja huvid oma tütarettevõtjas olid üksnes finantsilist laadi, vaatamata sellele, et komisjon oli ühe teise ettevõtja täpselt sellistel alustel vastutusest vabastanud.

Standard Commercial Corporation, asukoht Wilson, Põhja-Carolina (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation, asukoht Wilson, Põhja-Carolina (USA) ja Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, asukoht Vaduz (Lichtenstein), esitasid 21. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on juristid M. Odriozola, M. Marañón ja A. Emch.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta, EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1.

KM Europa Metal AG, Tréfinétaux S.A. ja Europa Metalli S.p.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-25/05)

(2005/C 82/70)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

KM Europa Metal AG, asukoht Osnabruck (Saksamaa), Tréfinétaux S.A., asukoht Courbevoie Cedex (Prantsusmaa) ja Europa Metalli S.p.A., asukoht Firenze (Itaalia), esitasid 21. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on *barrister* R. Elderkin ja juristid M. Siragusa, A. Winckler, G. Cesare Rizza, T. Graf ja M. Piergiovanni.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

- vähendada oluliselt KME'le määratud trahvi;
- jätta hageja õigusabi- ja kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda;
- võtta mis tahes muid meetmeid, mida Euroopa Kohus vajalikuks peab.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad trahvi, mis määrati neile EÜ asutamislepingu artikli 81 lõike 1 alusel algatatud menetluses komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsusega asjas Comp/E-1/38-069, milles tuvastati kolm erinevat rikkumist vasktorustike sektoris.

Esimeses õiguslikus aluses väidavad hagejad, et komisjon on neile trahvi baasmäära määratlemisel ebaõigesti hinnanud rikkumise tegelikku mõju kaubaturule, minnes seega vastuollu proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega. Tootjatepoolsest sagedasest kõrvalekaldumisest ning jätkuvast omavahelisest konkurentsist, igasuguse järelevalve- ja sanktsioneerimismehhanismi puudumisest, ja tarbijate kõrgest ostujõust tingituna oli kartellikokkuleppel klientidele ja lõpptarbijatele väga piiratud mõju.

Teises õiguslikus aluses väidavad hagejad, et komisjoni hinnangut rikkumise raskusele moonutas rikkumise majandusliku mõju ülehindamine. Hagejate arvates ei oleks toormaterjali ehk vase hinda tohtinud arvestada asjaomase turuväärtuse hulka, kuna rikkumine hõlmas ainult kauba lisandväärtust. Hagejad leiavad lisaks, et torude valmistajatel puudub mitte

ainult mis tahes kontroll materjali hinna üle, vaid nad on kohustatud vaske soetades järgima oma tarbijate rangeid ostuetekirjutusi.

Kolmandas õiguslikus aluses väidavad hagejad, et komisjon on rängalt ülehinnanud hagejate osatähtsust vasktorustike turul võrreldes teiste osalejatega, ning seega kehtestanud trahvi baasmäära liiga kõrge. Komisjon ei arvestanud eelkõige asjaolu, et märkimisväärse ajavahemiku jooksul tegutsesid hagejad kaubaturul kui konkurendid.

Neljandas õiguslikus aluses väidavad hagejad, et komisjoni arvestus rikkumise ajalise kestuse osas trahvi baasmäära kindlaksmääramisel on vastuolus proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega. Komisjon poleks nimelt tohtinud kestuse tõttu trahvi suurendamisel arvesse võtta seda aastat, mil Euroopa nõupidamised katkesid ega neid aastaid, mil kokkulepped toimusid eriti lõdvalt ja ebaefektiivselt.

Viiendas õiguslikus aluses väidavad hagejad, et komisjon on jätnud tähelepanuta mitmed kergendavad asjaolud, nimelt kokkulepete mittetäitmine ja vasktorustike turul valitsenud kriis. Veel enam – kuna asjaomane otsus diskrimineerib ebaseaduslikult KME'd Outokumpu'ga võrreldes, kohaldades viimati mainitud ettevõtja suhtes 1996. aasta boonusergulatsioonis märkimata koostöö tõttu suuremat trahvisoodustust kui KME suhtes, siis hagejate arvates rikub see otsus võrdse kohtlemise põhimõtet.

Kuundas õiguslikus aluses väidavad hagejad, et trahvi vähendamine, mis neile 1996. aasta boonusergulatsiooni alusel võimaldati, ei olnud piisav. Komisjon tugines oma sellekohastes järeldustes väärtele faktilistele eeldustele, kaldus kõrvale omaenda varasemast praktikast ja kohtupraktikast ning rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.

Seitsmendas õiguslikus aluses väidavad hagejad, et komisjon oleks pidanud arvesse võtma hagejate ebakindlat majanduslikku olukorda ja sellest tulenevalt nende võimetust maksta kõrget trahvi, eriti kuna paralleelselt menetletavas *Industrial Tubes* (⁽¹⁾) asjas oli neile juba määratud koormav trahv.

(¹) Asi COMP/E-1/38.240 Industrial Tubes

Carmela Lo Giudice 14. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-27/05)

(2005/C 82/71)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Carmela Lo Giudice, elukoht Strombeek-Bever (Belgia), esitas 14. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejat esindavad advokaadid Frédéric Frabetti ja Gilles Bounéou, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. tühistada 2003. aasta teenistujate hindamine (ajavahemikul 1. jaanuar 2003 kuni 31. detsember 2003);
2. vastasel korral tühistada 4. mai 2004. aasta otsus, millega kinnitati hageja karjääriaruanne perioodil 1. jaanuarist 2003 kuni 31. detsembrini 2003;
3. teha otsus kulutuste, kohtukulude ja tasude kohta ning jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja, kes on komisjoni ametnik, viibis haiguspuhkusel 1. detsembrist 2003 kuni 10. maini 2004. Komisjon koostas selle ajavahemiku jooksul hageja karjääriaruande ilma hageja osavõtuta.

Oma nõudes väidab hageja esiteks seda, et uue karjääriaruannete süsteemi raames otse ekraanil täidetavate ja elektroonilise personalihalduse süsteemi salvestatavate elektrooniliste ankeetide loomine võrduks paralleelsete isikutoimikute loomisega vastuolus personalieeskirjade artikliga 26.

Teiseks väidab hageja, et aruande koostamine täiesti ilma tema osavõtuta rikkus personalieeskirjade artiklit 43, selle artikli rakendamise üldsätteid, hea halduse tava ning mittediskrimineerimise ja omavoli keelu põhimõtteid. Samas kontekstis viitab hageja võimu kuritarvitamisele ja põhjenduste puudumisele ning õiguspärase ootuse põhimõtte, reegli *patere legem quam ipse fecisti* (kohustus tegutseda enda kehtestatud reeglitest kinni pidades) ja hoolitsemiskohustuse rikkumisele.

Ekabe International SCA 17. jaanuari 2005. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu

(Kohtuasi T-28/05)

(2005/C 82/72)

(Hagiavaldus esitati prantsuse keeles.)

Ekabe International SCA, asukoht Luxembourg, esindaja advokaat Charles de Haas, esitas 17. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu.

Neljandas apellatsioonikojas oli teine menetluspool Puleva SA.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada ja muuta neljanda apellatsioonikoja otsus osas, millega jäeti jõusse ühenduse kaubamärgi OMEGA 3 registreerimise taotluse nr 824 573 tagasilükkamine vastulausemenetluses nr B 148 132;
- jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Äriühing CEMA. Kaubamärk võõrandati Primalliance'ile ning seejärel Ekabe International'ile.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Kujutismärk "OMEGA 3" kaupadele klassis 29 (margariin) – taotlus nr 824 573

Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses:

Puleva SA

3) jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Teine kaubamärk või tähis:

Siseriiklik sõnamärk "PULEVA-OMEGA 3" kaupadele klassis 29 (liha, kala, linnu- ja ulukiliha; puu- ja köögiviljakonservid ja – kompotid, kuivatatud puu- ja köögiviljad; munad, piim ja piimatooted, ...)

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsus on sama, mis kohtuasjas T-24/05: Standard Commercial ja teised v. komisjon.⁽¹⁾ Õiguslikud alused ja peamised argumendid on sarnased nendega, mis esitati antud kohtuasjas.

Vastulausete osakonna otsus:

Lükata taotlus tagasi

Eelkõige väidab hageja, et kostja:

Apellatsioonikoja otsus:

Jätta kaebus rahuldamata

Esitatud õiguslikud alused:

Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine

— leidis, et hageja osales juhtiva ettevõtjana kartellis vastaval turul, millel ta esindatud ei ole;

— ei määratlenud vastavat turgu;

— adresseeris hagejale trahviteadaande ilma sisuliste vastuväideteta;

— ei võtnud arvesse kohustust esitada piisavaid põhjendusi meetetele, mis puudutasid tõendeid kasvõi kaudse või potentsiaalse mõju kohta kaubandusele;

Delfina SpA 20. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

— eksis rikkumise kestuse ja raskuse ning raskendavate ja kergendavate asjaolude hindamisel;

(Kohtuasi T-29/05)

— eksis hageja positsiooni hindamisel ja peaks sellest tulenevalt talle määratud trahvi vähendada.

(2005/C 82/73)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Hageja leiab muuhulgas, et arvesse ei ole võetud trahvide ülemmäära ega trahvi määramise osas tähtsust omavaid majanduslikku ja sotsiaalset konteksti puudutavaid objektiivseid elemente.

Delfina SpA, asukoht Orvieto (TR), esitas 20. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Roberto A. Jacchia, Antonella Terranova, Irene Picciano ja Fabio Ferraro.

Lõpuks tugineb hageja võrdse kohtlemise, trahvide tagasiulatuva jõu puudumise ja seaduslike huvide kaitse põhimõtete rikkumisele, samuti aga võimu kuritarvitamisele, kuna komisjon loobus oma senisest praktikast kohaldada puhtalt nominaalseid trahve isikutele, kes on kartellide vahendajad, õhutajad või välised konkurendid, minnes vastuollu oma avaldatud kavatsusega eemalduda sellisest praktikast üksnes tulevikus.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1) Euroopa Ühenduste komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsus tühistada;

⁽¹⁾ ELT-s veel avaldamata.

2) teise võimalusena tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsus osaliselt ja teha uus otsus, vähendades Delfina'le määratud trahvisummat;

Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-33/05)

(2005/C 82/74)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A., asukoht Naval-moral de la Mata (Hispaania), esitas 21. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on Madridi advokatuuri liige Marcos Araujo.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- 1) tühistada komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsus EÜ asutamislepingu artikli 81 lõike 1 kohaldamise kohta [K(2004) 4030] asja COMP/C.38.238/B.2 — Hispaania toortubakasektor raames;
- 2) jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolevas kohtumenetluses on vaidlustatud otsus sama, mis kohtuasjas T-24/05: Standard Commercial ja teised v. komisjon. (1)

Kõik õiguslikud alused puudutavad proportsionaalsuse põhimõtet. Hageja toob eelkõige välja asjaolu, et uuritud kooskõlastatud tegevused leidsid aset turul, mille käive on 25 miljonit eurot, ja et määratud trahvid ulatuvad peaaegu samasse suurusjärku. CETARSA oli üllatunud trahvi tõttu, mis vastas 7,5 %-le tema 2003. aasta müügist.

Oma nõuete toetuseks esitab hageja järgmised õiguslikud alused:

- Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine, mis tuleneb mõlemas sektoris kohalduvatel alustel karmide sanktsioonide määramisest töötajatele ja sümboolsetest trahvidest tootjatele.
- Eksimus oluliste asjaolude hindamisel (ametlik toetus sektori reguleerimisele tootjate ja töötajate vaheliste kokkulepete kaudu, puudutatud turgude ulatuse vähendamine, mõjude puudumine jne), mis olid olnud aluseks kooskõlastatud tegevuse hindamisel “väga raske” asemel “raskeks”.
- Kooskõlastatud tegevuse kestuse ebaõige hindamine.

— Hageja süüks heidetud kooskõlastatud tegevuses osalemise ebaõige hindamine, arvestades üksnes tema turuosa ja jättes arvestamata teised asjaolud, mis tema olukorda esile tõstavad.

— Meetod, mida komisjon kasutas baassummade kehtestamiseks, tõi käesolevas asjas kaasa väiksematele ettevõtjatele, nagu hageja, ebaproportsionaalsete trahvide määramise.

— Leebusprogrammi teatise suvaline kohaldamine, ilma et komisjon oleks põhjendanud ebavõrdset kohtlemist, ning samuti hageja kaitseõiguse rikkumine.

(1) ELT-s veel avaldamata.

Word Wide Tobacco España, S.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-37/05)

(2005/C 82/75)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Word Wide Tobacco España, S.A., asukoht Madrid (Hispaania), esitas 21. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on Madridi advokatuuri liikmed Miguel Odriozola Alén, Marta Marañón Hermoso ja Adrian Emch.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- 1) vähendada komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsuse artiklis 3 Word Wide Tobacco España'le määratud trahvi;
- 2) jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesoleva kohtumenetluse esemeks olev otsus on sama, mis kohtuasjas T-24/05: Standard Commercial ja teised v. komisjon. (1)

Hageja esitatud õiguslikud alused on sarnased nimetatud kohtuasjas esitatutega (võrdse kohtlemise põhimõtte ja määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 rikkumine).

Hageja väidab eelkõige, et komisjon kohaldas trahvi baas-summa arvutamisel hageja suhtes rangemaid keelavaid tegureid kui teiste Hispaania töötajate suhtes. Lisaks sellele ei saa hageja käitumist panna süüks tema emaettevõtjatele Trans-Continental Corporation Leaf Tobacco, Standard Comercial Tobacco Corporation ja Standard Comercial Corporation.

Samuti on rikutud trahvide arvutamise suuniseid ning õiguspärase ootuse põhimõtet seeläbi, et komisjon, kontrollides esimest korda toortubakasektorit, ei arvestanud kergendavate asjaoludega, et hageja lõpetas rikkumise alates esimesest komisjoni sekkumisest ja et aastatel 1996 ja 1997 ei täidetud kokkuleppeid.

(¹) ELT-s veel avaldamata.

Agroexpansión, S.A. 22. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-38/05)

(2005/C 82/76)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Agroexpansión, S.A., asukoht Madrid (Hispaania), esitas 22. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on Madridi advokatuuri liikmed Jaime Folguera Crespo ja Patricia Vidal Martínez.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1) tuvastada komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsuse artikli 3 osaline tühisus, vähendades Agroexpansiónile määratud trahvisummat;

2) jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesoleva kohtumenetluse esemeks olev otsus on sama, mis kohtuasjas T-24/05: Standard Commercial ja teised v. komisjon. (¹)

Hageja esitatud õiguslikud alused on sarnased nimetatud kohtuasjas esitatutega (võrdse kohtlemise põhimõtte ja määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 rikkumine).

Hageja väidab eelkõige, et komisjon võttis ekslikult arvesse grupi ettevõtjate, mille emaettevõtjaks on DIMON INC., kogukasumi, kinnitamaks hagejale määratud trahvisummat. Samas liitus AGROEXPANSION selle grupiga alates 1997. aasta novembrist.

Lisaks sellele ei arvestanud komisjon kergendava asjaoluga, mis seisnes selles, et hageja lõpetas oma osalemise kokkuleppes niipea, kui sai teada komisjoni kontrollimeetmetest.

(¹) ELT-s veel avaldamata.

Calavo Growers of California 24. jaanuari 2005. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-53/05)

(2005/C 82/77)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Calavo Growers of California esitas Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu. Hageja esindajad on advokaadid Enrique Armijo Chavarrí ja Antonio Castán Pérez-Gómez.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada esimese apellatsioonikoja 8. novembri 2004. aasta otsus asjas R 159/2004-1 ning
- jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Luis Calvo Sanz taotles 8. märtsil 2001 kujundmärgi "CALVO" (nr 2 127 132) registreerimist klassidesse 29, 30 ja 31 kuuluvatele toodetele.

Käesoleva menetluse hageja Calvo Growers of California esitas 21. detsembril 2001 selle registreerimistaotluse peale vastulause, mille aluseks oli klassidesse 29 ja 31 kuuluvatele toodetele registreeritud ühenduse sõnamärk "CALAVO" (nr 102 822). Vastulause koosnes kahest osast. Esimeses osas oli ära toodud hispaaniakeelne tekst, milles oli märgitud vastulausemenetluse keel, vaidlustatav registreerimistaotlus, vastulause esitaja ja tema esindaja, arvelduskonto maksu tasumiseks ja varasem ühenduse kaubamärk. Esimeses osas täpsustati ühtlasi seda, et vastulause on esitatud "kõikide toodete ja teenuste osas, mille osas varasem kaubamärk on registreeritud või mille osas selle registreerimist on taotletud", samuti "varasema kaubamärgi ja segijamise ohu" tõttu.

Vastulause teises osas olid ära toodud vastulause esitamise põhjused. See osa vastulausest oli esitatud inglise keeles.

18. detsembril 2003 tegi vastulause osakond otsuse nr 2927/2003, millega rahuldas osaliselt hageja esitatud vastulause. Otsuse tegemisel ei võetud arvesse inglise keeles esitatud õiguslikke aluseid, kuna need ei olnud selleks ettenähtud tähtsajajooksul tõlgitud menetluskeelde.

Pädev apellatsioonikoda rahuldas ühenduse kaubamärgi taotleja poolt selle otsuse peale esitatud kaebuse põhjendusel, et vastulause osakond ei olnud pädev vastulause kohta otsust tegema, kuna hageja poolt esitatud asja sisu puudutavad väited olid vastuvõetamatud, kuna need ei olnud tõlgitud menetluskeelde.

Hageja viitab oma nõuete toetuseks asjaolule, et rikutud on määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 42 lõiget 3 ja artikli 74 lõiget 1 koostoimes rakendusmääruse eeskirja 20 lõikega 3.

EDP-Energias de Portugal S.A. 25. veebruari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-87/05)

(2005/C 82/78)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

EDP-Energias de Portugal S.A., asukoht Lissabon (Portugal), esitas 25. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid C. Botelho Moniz, R. García-Gallardo, A. Weitbrecht ja J. Ruiz Calzado.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 9. detsembri 2004. aasta otsus asjas COMP/M.3440 EDP/GNI/GDP, millega tunnistati koondumine, millega Energias de Portugal SA ja ENI Portugal Investment S.p.A omandavad ühiskontrolli Gás de Portugal SGPS S.A. üle, ühtse turuga kokkusobimatuks;
- jätta kohtukulud, k.a hageja kulud, komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega tunnistas komisjon ühisturuga kokkusobimatuks koondumise, millega hageja koos ENI Portugal Investment S.p.A-ga omandas ühiskontrolli Gás de Portugal SGPS S.A. üle, kelle tegevus gaasi-sektoris hõlmab Portugalis jaotuse ja turustusahela kõiki astmeid.

Oma hagi toetuseks väidab hageja esiteks, et viies läbi menetluse, mille tulemuseks oli vaidlustatav otsus, rikkus komisjon hea halduse põhimõtet ja eiras põhilisi menetlusnõudeid, jättes võimaldamata hagejale poolte koondumise kohta kavandatavate kohustuste turutesti tulemustele piisavat juurdepääsu ning ei hinnanud turutesti puhul erapooletult ja hoolsalt väljapakutud kohustusi.

Lisaks väidab hageja, et komisjon rikkus ka EÜ artiklist 253 tulenevat kohustust oma otsuseid kohaselt põhjendada, kuna ta tugines konfidentsiaalseks peetavale informatsioonile ning ei avaldanud seda hagejale.

Hageja viitab ka asjaolule, et Portugali gaasiturg on direktiivi 2003/55⁽¹⁾ artikli 28 lõike 2 kohaselt käsitatav "tekkiva turuna", millele võib nimetatud direktiivi alusel teha erandeid kuni 2007. aasta aprillini. Hageja leiab, et hinnates koondumise mõju konkurentsile suletud gaasiturul, rikkus komisjon Portugali valitsuse õigust erandi kehtivusajal gaasisektorit ümber korraldada. Lisaks väidab ta, et komisjon kohaldas valesti määruse nr 4064/89⁽²⁾ artikli 2 asetesti tahtes hinnata kavatsetava koondumise mõju erandi kehtivusaja lõppedes, mitu aastat hiljem.

Hageja arvates hõlmavad nii selle artikli edasine rikkumine kui ka põhjenduste esitamise kohustuse rikkumine seda, et komisjon jättis hindamata kas hageja tugevnemine ja Gás de Portugal turgu valitsev seisund elektri- ja gaasiturgudel oleks konkurentsi märkimisväärselt takistanud.

Viimaks väidab hageja, et komisjon rikkus määruse nr 4064/89 artikli 8 lõikeid 2 ja 3 järeldades, et hoolimata poolte väljapa-

nutud kohustustest, tuleb kavandatav tehing tunnistada ühishuruga kokkusobimatuks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/55 maagaasi siseturu ühiseeskirjade kohta ning direktiivi 98/30/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 176, lk 57)

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määrus kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT L 257/90, lk 13)

Kohtuasja T-131/03⁽¹⁾ registrist kustutamine

(2005/C 82/79)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu teise koja esimehe 13. jaanuari 2005. aasta määrusega kustutati registrist kohtuasi T-131/03: *Sinziger Mineralbrunnen GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet* (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

⁽¹⁾ ELT C 158 5.7.2003.

III

(Teatised)

(2005/C 82/80)

Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas

ELT C 69, 19.3.2005

Eelmised väljaanded

ELT C 57, 5.3.2005

ELT C 45, 19.2.2005

ELT C 31, 5.2.2005

ELT C 19, 22.1.2005

ELT C 6, 8.1.2005

ELT C 314, 18.12.2004

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
